

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס. 43/15-10/05

מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום שני, כה' בכסלו תשס"ו (26.12.2005)

ראש העיר	-	יהודה בן-חמו	<u>משתתפים:</u>
סגן ראש העיר	-	עו"ד יעקב אוחיון	
סגן ראש העיר	-	ד"ר סימון גולדמן	
סגן ראש העיר	-	בנימין כברה	
חבר מועצה	-	משה אבן חן	
חבר מועצה	-	אריה אברהם	
חבר המועצה	-	גיא בן-גל	
חבר מועצה	-	יואל ברוך לוי	
חבר המועצה	-	ד"ר אמיר גבע	
חבר המועצה	-	עו"ד עמוס גבריאלי	
חבר מועצה	-	אבינועם גרנות	
חבר המועצה	-	ד"ר אהרון זיידנברג	
חבר המועצה	-	יצחק יואל	
חבר המועצה	-	אברהם מולה	
חברת המועצה	-	רינה פז	
חבר המועצה	-	שמעון פרץ	
חבר המועצה	-	ד"ר בוקי צי"ש	
חברת המועצה	-	ד"ר טל קוגמן	
חבר המועצה	-	ד"ר אמיר גבע	<u>חסרים:</u>
מנכ"ל העירייה	-	אייל יוניאן	<u>נוכחים:</u>
מ"מ וס. גזבר העירייה	-	יעקב סנדרוביץ	
מבקר העירייה	-	אליעזר פיירשטיין	
יועצת משפטית	-	עו"ד בתיה בראף	
יועצת משפטית	-	עו"ד קרן קדמי	
ע. מנכ"ל	-	מיכל טל	

על סדר היום:

תקציב 2006.

יהודה בן-חמו: אני שמח לפתוח את ישיבת המועצה שלא מן המניין בנושא תקציב של שנת 2006. ברשותכם, הפעם אחרוג, פעם בשנה שאני נוהג לחרוג ממנהגי ואקרא את דבריי מהכתב. התנצלות קטנה. כל אשר אומר זה משותפות אמיתית וכנה של חברי המועצה, של הנהלת העיר, של מנהלי אגפים, מנהלי המחלקות וכמובן כמובן העובדים והתושבים אשר שיתפו פעולה יוצאת מגדר הרגיל. אני מודה לדורון בקנשטיין מנהל מדור האירועים על הנחיית הערב ולצוות בראשותו של יפים טורצ'ינסקי על הניצוח.

עמיתיי חברי המועצה, סגני ראש העיר, מנהלי אגפים, מנהלי המחלקות, עיתונאים, יו"ר ועד העובדים, יו"ר ארגוני המתנדבים, יו"ר ועד ההורים, קהל יקר ונכבד, ערב טוב לכולכם.

אני שמח וגם גאה לפתוח את ישיבת התקציב של עיריית כפר סבא לשנת 2006. אני שמח ונרגש מכיוון שזה לחלוטין לא מובן מאליו, שתקציב שנת 2006 של עיריית כפר סבא יבטא את מה שהצלחנו לעשות בעיר הזו בשנתיים האחרונות, מאז החלה הקדנציה. אינני רוצה להישמע יהיר ואף אינני חושב שאני והאנשים הטובים שאיתי יודעים הכל. אני כן מבקש לשתף אתכם כאן בהזדמנות חגיגית זו, שבחודש דצמבר שנת 2003 יצאתי למסע ארוך, תובעני ומאתגר, עם הבטחה חד משמעית לעצמי, למשפחתי, לחברי המועצה ובעצם לכל תושבי כפר סבא. נשבעתי שבמסע הזה אוביל את כפר סבא למקום שבו מגיע לה להיות. הבטחתי לעצמי ולכפר סבא כולה, ששום דבר שהוא פחות מהצלחה לא יתקבל ולא אתפשר עליו. היום, שנתיים בדיוק אחרי שיצאנו למסע, אני יכול לומר בגאווה שדרכינו היא דרך הצלחה. עוד לא הכל סיימנו ואפילו עוד לא הכל התחלנו. גם איננו חפים מטעויות ומדי פעם אנחנו נעצרים להסתכל ואומרים לעצמנו, כאן היינו יכולים לעשות טוב יותר, שם צריך לשפר. אבל בשורה התחתונה רבותי, המועצה הזאת, חברי הנהלת העיר, עובדי העירייה ואני עבדכם הנאמן עומדים ביעדים המאתגרים שהצבנו ואף יותר מכך.

אני יכול להשמיע באוזנכם במשך שעות ארוכות את דעתם של אנשי המקצוע

בתחומים המשיקים לענייננו, כמו כלכלנים, אנשים בעלי ניסיון וידע מהתחום המוניציפאלי, משפטנים וגם אזרחים ותושבים מן השורה. כולם מצביעים על כפר סבא כעל מודל של עיר שידעה להתעלות, לאסוף את עצמה ולהתחיל בנסיקה לעבר פסגות חדשות. כולם מציינים את המהפך הניהולי והארגוני שעברה העירייה, כמנוף שהרים את ביצועיה מעלה מעלה.

אבל למה לי להלאות אתכם בסיפורים? העובדות והתוצאות והביצועים יספרו טוב יותר על הדרך המוצלחת שבה אנו צועדים, ויותר מכך על החתחתים שהמתינו לנו בין נקודת הזינוק לנקודת ההווה ועוד ממתנינים לנו בהמשך הדרך.

ברשותכם, אגע במספר תחומים שימחישו את הדרך שעשינו עד כה. אני מראש מתנצל אם אאריך. ניסיתי לתמצת את העשייה בלי להיתפס שוב לחטא היוהרה, אגיד את זה בתמצות על כל מחלקה ומחלקה.

התחום הכלכלי. נקודת הפתיחה היתה מצב כלל לא קל, של עיר עם גירעון בסכום עתק של 104 מיליון ש"ח, הלוואות בסך 144 מיליון ש"ח וחובות לגבייה בסך 161 מיליון ש"ח. הוסיפו לכך את העובדה שבשנים 2002-2003 התנהלו ללא תקציב מאושר והעיר עמדה על סף קריסה פיננסית, עם איום למינוי חשב מלווה וחלילה ועדה קרואה. ובסך הכל תתקבל תמונה עגומה. וחשוב להדגיש, אנחנו מדברים על משבר כלכלי שגרם לפגיעה באיכות החיים של תושבי העיר. הבנו מיד שללא מספר פעולות אמיצות, נחושות, אמיתיות ומיידיות, כפי שכפר סבא מצטרפת למספר רשויות בישראל, שבמונחים כלכליים הגיעו לפשיטת רגל ולחידלון כלכלי. ביחד עם ועדת הרפורמה יזמנו והוצאנו לדרך את תוכנית ההבראה הכלכלית, שעצרה את הספינה השוקעת. הבאנו במהירה להיפוך המגמה, ובתוך תקופה קצרה קצרנו מספר רב של הצלחות.

מיד לאחר שהמועצה אישרה את תוכנית ההבראה שטמנה בחובה תקציב מאוזן, השגנו לכך גם את אישור משרד הפנים. מכאן רבותי, כבר התחלנו ליישם את כל הצעדים והפעולות שהפכו אותנו לסיפור הצלחה מוניציפאלי.

התחלנו בצעד קטן אמנם אך המאוד סמלי של קיצוץ בשכר הנהגים והבכירים, כולל של ראש העיר והסגנים, המנכ"ל והנהלת העיר. הגדלנו את ההכנסות מארנונה, הגברנו את הגבייה באופן משמעותי, הבאנו לרה-ארגון ושינוי תפיסתי בניהול והתנהלות העירייה, ועוד עשרות פעולות, יוזמות, תהליכים ופתרונות כלכליים יצירתיים.

בשורה התחתונה, הבאנו איזון תפעולי בשנים 2004-2005 ובעצם אנו עומדים בכל יעדי תוכנית ההבראה. העלינו את כפר סבא במלוא הצניעות על דרך המלך.

התחום הארגוני. מלבד הנושא הכלכלי המעיק שעמו התמודדנו, מצאנו בארגון הגדול הזה קודים של עבודה ומשרות שהיו לרועץ עבור כל ארגון החפץ חיים באיכות גבוהה. כל כלכלן מתחיל יודע, כי איכות הארגון פנימה ודרך התנהלותו קריטיות להצלחתו או לכישלונו. גם כאן הפשלנו שרולים ויצאנו למספר מהלכים, חלקם אולי לא פופולריים וחלקם אולי אף נראו בזמנם תמוהים, אך כיום רואים הכל את נחיצותם והתועלות שהביאו לעירייה ולעיר.

המטרה כאמור היתה יעול הארגון והמערכת ושינוי סדרי עדיפויות פנים ארגוניות. התחלנו כמו שכבר הזכרתי קודם בקיצוץ שכר הבכירים, המשכנו בצמצום משרות בלתי נחוצות ועברנו לרה-ארגון חסר תקדים במנגנון. איחדנו מחלקות, איחדנו בתי ספר, הפרטנו את המס, החלנו קוד אתי לעובדי העירייה והנענו תהליכי תב"ע - תוכניות בניין עיר.

לא אומר שהגענו אל המנוחה ולנחלה, אבל אני בהחלט גאה על שאני יכול לסכם בנקודה זו את השינויים הפנים ארגוניים שביצענו. כך כפר סבא משתלבת סוף סוף בזמן, במרחב ובמקצועיות הנדרשים ב-121. החלפת רוב שדרת הניהול הותיקה, רענון השירות והנקיטה בסטנדרטים כלכליים חדשים, הביאו לתפוקת עבודה משופרת של העירייה, משופרת לאין ערוך בהשוואה לשנים האחרונות. פועל יוצא מכך, באופן אוטומטי, הוא יכולת העירייה להעמיד אפשרויות שירות טובות הרבה יותר. פועל יוצא נוסף חשוב

לא פחות, החיסכון הגדול שהשגנו.

החינוך. בבת עינינו מערכת החינוך שבה בעצם תלוי עתידנו ועתיד ילדינו, עמדה ועדיין עומדת בפני אתגרים לא קטנים. גם כאן מצאנו מהמורות כלכליות אין ספור, אפשרויות ארגוניות ומבניות ופוטנציאל לצמיחה שיש לממש. להזכירכם, אני מדבר כאן על צמיחה במערכת החינוך העירונית, בזמן שמערכת החינוך הארצית או יותר נכון משרד החינוך משית יותר ויותר התחייבויות, מחויבויות וחובות עשייה על המערכת העירונית. פעמים רבות בעבר הביאה גישה זו לקיצוץ וצמצומים מהותיים למערכת החינוך העירונית והדבר הלך ונעשה חמור משנה לשנה.

כבר בתחילת הקדנציה היה לנו ברור, שאם לא ננקוט בצעדים דרסטיים ויוזמות יצירתיות, מערכת החינוך של כפר סבא לא תתרומם ואף תצלול. הלכנו על הגדלת התקציב לחינוך באופן משמעותי, מבלי להיות תלויים באחרים שיעשו עמנו חסד. וכיום עומד תקציב החינוך על יותר מ-17 מיליון ש"ח. בנוסף הרבינו באמצעים, תשתיות וכלי העשרה ובסך הכל היטבנו לטייב את המערכת.

אחת הפעולות המשמעותיות במערכת החינוך שכולנו גאים בה, היא עבודות הבינוי שנעשו אך לפני מספר חודשים בהיקף חסר תקדים. ברשותכם אני מבקש לגעת בעוד מספר נקודות של תחום החינוך, אשר אני מוצא לנכון להדגיש אותם.

בתחום הערכי והחברתי, ההתנדבות. הרחבנו מאוד את מעגלי המעורבות של תלמידי מוסדות החינוך לטובת הקהילה. תגבור לימודי ערכי יהדות. בקרב תלמידים מבתי ספר ממלכתיים מודל ראשוני של בתי ספר יסודיים, חטיבות ביניים ותיכוניים, שאומצו על ידי מכללת מיתר. הוקם בית מדרש עירוני פתוח לקהל הרחב, אשר יעסוק בנושאים הקשורים ליהדות, תרבות, הרצאות, דיונים בטקסטים, באמנות, מקורות יהודיים וספרות עברית. טיפול במניעת אלימות. נושא שקרוב מאוד לליבנו. שימת דגש מיוחד על גיל ההתבגרות באמצעות תוכניות תל"ת - תלמידים למען תלמידים, נאס"א -

נוער אלכוהול סמים ואלימות, צהלה ומצילה.
טיפוח אישיותו של התלמיד החל מגן הילדים ועד סיום בית הספר התיכון,
במסגרת תוכנית מורן, העוסקת במוגנות ורווחה נפשית של תלמידים וצוותי
ההוראה. הפעילויות הם רבות ומגוונות ואני לא אלאה אתכם בכל הפרטים,
אבל זה הפרק של החינוך, המעט שיכולתי לתמצת.

הנוער. נושא הנוער בכפר סבא היה מאז ומתמיד דבר שביקשנו להתגאות בו.
ברור לכל הקשר בינו לבין החינוך, ומשום כך שינסנו מותניים, גייסנו
והתגייסנו למען שדרוג כל הכרוך בענייני הנוער בעיר. ברור לי לחלוטין
שפעילותי בעבר בנושאי נוער רבים קשורה לעניין, ואני בטוח שכולנו
מרוויחים מכך.

אז מה בעצם עשינו עבור הנוער בכפר סבא? אתחיל מכך, הגברנו הפעילות
במחלקה לנוער וקהילה, הצרנו את הנהלת המחלקה וקיבלנו את פרס הנוער
עבור ייחודיות התנדבות הצעירים בעירנו. בנוסף גייסנו 700 בני נוער
מתנדבים חדשים למעגלי ההתנדבות המהדרים שלנו. כפר סבא זכתה בהכרה
בינלאומית בתחום ההתנדבות של בני נוער ונבחרה לארח כנס בינלאומי של
האיחוד האירופאי בתחום התנדבות הנוער ('היורומד'). הצלחנו להכפיל את
כמות הילדים בקייטנות לילדים נזקקים, שיפצנו את מועדון הנוער עמוס,
המשרת את הנוער מבני העדה האתיופית. חידשנו את המאבק של בני הנוער
במאבק בסמים, כולל קמפיין פרסומי והסברתי מקיף לתושבים ובעלי
עסקים ברחוב וייצמן. הכפלנו את תקציב תנועות הנוער ומכאן התוצאות לא
אחרו לבוא. למשל, התווספו לנו 35% למספר החניכים לכלל תנועות הנוער
בעיר. מכל זאת אפשר להסיק בקלות, יש לנו נוער שווה. שווה להשקיע בו,
שווה להיעזר בו ושווה לראות בו את העתיד הורוד של כפר סבא.

התרבות. התרבות וכפר סבא שני מושגים נרדפים, וקיימת חובה גדולה
לשמור ולשמר על ההישגים הקיימים בה, לשפר ולהביא לצמיחה בתחום. גם
כאן חיכו לנו בלי הרבה סבלנות בעיות כלכליות ומבניות לא פשוטות, וגם
כאן נדרשנו ליצירתיות, מקצועיות וקבלות החלטה מושכלות.

כפי שכבר הזכרתי, איחדנו את מחלקת הנוער, הספורט והתרבות תחת אגף אחד, על יד כך השגנו איגום משאבים המאפשר לנו הרחבת פעילויות והשקעות בכל אחד מהתחומים.

כעיר ממותגת לתחום התרבות, היה ועדיין חשוב לנו להעמיק ולהוסיף עוד ועוד סממנים עם פעילויות ומודעות בשלל תחומי התרבות. התוצאות מדברות בעד עצמן, ובמקרה שלנו אפילו שרות, רוקדות וגם מנגנות.

ברמה המקומית הקמנו את להקת המחול העירונית, ייסדנו את להקת צעירי כפר סבא והתחלנו במסורת ריקודי עם עם גדי ביטון הפופולרי. בנוסף הצלחנו מעל המשוער בהפקת אירועי תרבות ברמה ארצית, אירועים שדובר בהם ואף זכו לביקורות נלהבות באופן יוצא דופן מפי אנשי מקצוע ובכלי התקשורת הארציים.

בין האירועים פסטיבל הנושפים, שהשנה בפעם הראשונה הפקנו יום שכולו ג'אז עם מיטב האמנים בתחום. וכמובן קונצרט הפילהרמונית למען השלום, שהתקיים כאן מעל בימת כיכר העיר.

ברור לכולם כי באירועים הללו יש לראות יותר מאשר הפקות מוסיקליות, וכך היא גם כוונתנו. כעיר ממותגת לתחום התרבות נמשיך ונפיק כאן אירועים איכותיים מתחומי התרבות השונים ובכך נמנף את כפר סבא ונציב אותה במקומות של כבוד על מפת התרבות הארצית, כולל כל הערכים המוספים הנובעים מכך.

הספורט. הייתי קושר את הספורט ונשים כאחד, כי אני רואה בהחלט קשר ישיר. הספורט, תחום נוסף שבו הבאנו לשדרוג וטיוב מרכיבים רבים בו, ובכך הבאנו לעלייה ברמת הפעילות ואיכותה של ספורטאים רבים בוגרים, נוער וילדים. הקצנו 5 מיליון ש"ח לאצטדיון העירוני, השקענו סכום גדול בשיפור מגרש הפועל עלייה ונתנו את חלקנו בהקמת מועדון בית"ר שבשיכון קפלן.

הוכחנו שאין תושבים בעלי זכויות יתר מחד, ואין הפליה מאידך ושספורט ותרבות ראוי כי יהיו זמינים, נגישים ואיכותיים עבור כולם.

נשים במערכת. כמו ערים רבות אחרות, מוסדות וארגונים בכלל, גם כפר

סבא סבלו נשים מקיפוח וייצוגן במערכות הרשות. ותסכימו אתי בודאי הנשים, שבכך סבלה גם העיר ותושביה. זיהינו מיד כי ניתנה לנו הזדמנות פז לשנות את המצב, לשדרג איכויות כוח אדם ולהטיב עם תושבינו. קידמנו נשים לתפקידי ניהול במחלקות המחשוב, מחלקת המכרזים, מינינו חשבת שכר לאגף החינוך, מנהלת לרשות החנייה ושמחנו כשנבחרה יושבת ראש לוועד העובדים.

אני רוצה גם לציין שבינתיים גם נתמנתה והיא נמצאת פה, עורכת הדין קרן קדמי, שנמצאת פה לימיני ואני מאחל לך בהצלחה.

רק כדי לסבר את אוזניכם, כיום יש במערכת 9 מנהלות לעומת 3 עד לפני שנתיים. בנוסף אני יכול לציין את מועצת הנשים המועילה והמובילה. את התקן העירוני ליועצת למעמד האישה, את העברת התקציבים לספורט נשים בדמות קבוצת הכדורעף וההתעמלות האמנותית. דחפנו באופן חסר תקדים ואף הצלחנו לראשונה בישראל בבחירת אישה לתפקיד יו"ר המועצה הדתית, שלצערי הרב לא כל כך צלח. התווינו כללים להעדפה המתקנת של נשים במערכת. קידמנו ועדיין אנו עושים זאת בשמחה, חוגים ופעילויות נשים בכל מרכזי הפנאי והתרבות העירוניים. ולאחרונה פורום נשים יוצרות שפועל במרץ רב.

איכות הסביבה. זכור לי שמיד לאחר שנבחרתי לתפקיד, הבעיה הבערת ביותר בכפר סבא היתה בעיית הניקיון בעיר. אמרתי בדבריי כבר קודם, כי לא הכל הלך חד וחלק ולא הכל נעשה בתזמון הראוי ולא הכל אני יודע. אני מודה כי בעיית הניקיון בעיר איתגרה אותי ואת הגורמים האמונים בעירייה יותר משציפינו. גם כאן מצאנו מקרים של הזנחה ממושכת. הרגלי עבודה לא ראויים, אמצעים ומקצועיות שאינם תואמים את צרכי העיר.

כיום, לאחר מספר ניסויים ותהיות, עיניכם הרואות את השינוי. ולא רק עיניכם אלא גם אלו של הממונים על איכות הסביבה ברמה הארצית. מעיר עם בעיות לא קלות של אסתטיקה ותחזוקה, ביצענו מהפך שזיכה את כפר סבא לראשונה בתולדותיה בפרס דגל היופי, האות הגבוה ביותר הניתן על ידי

המועצה לישראל יפה לרשויות בישראל.

בבסיס המהפך שחוללנו עומדת הקצאת המשאבים הגדולים לנושא איכות הסביבה בכפר סבא. הבנו כי כאן בעצם טמונה איכות החיים של תושבי העיר, וגם כיום אנחנו משקיעים רבות בניקיון העיר, באכיפה, בנטיעה, שתילה, טיפוח ותחזוקה.

ביצענו פעולות להעמקת האסתטיקה ברחבי העיר ובמסגרת זו אני גאה על הגדלת שטחי הגינון, הגדלת שטחי הניקיון, חידוש וצביעת עמודי התאורה ברחובות, פרויקט הציור על ידי ארונות הסף, המוסיף צבע ויופי וחידוש ספסלי הרחוב לנוחיות התושבים.

כפי שאמרתי איכות הסביבה משמעותית ביותר לאיכות החיים, וכאן אני רוצה להתמקד במהפך שבוצע במוקד העירוני. לאחר תקופה לא קצרה שבמהלכה למדנו, שמענו, קראנו, ביקרנו ובחרנו, החלטנו שמוקד עיריית כפר סבא הופך לחמ"ל, ממש כך, רק שהאוריינטציה שלו מעתה היא איכויות שירות וטיפול בלקוחות הלא הם התושבים. והצלחנו. בחרנו במנהל מוקד חדש מוטה שירות, נחישות ושאיפה להצלחה. עבדנו גם על הקניית דפוסי עבודה תואמי שירות, שכללנו מאוד את מערכת המחשוב במוקד והצבנו פיקוח ובקרה צמודים על עבודתו. התוצאות לא אחרו לבוא, וכיום אנו עדים לשיפור דרמטי בזמן התגובות לפנייות התושבים וברמות איכות השירות והטיפול בהם. לאחר שבמהלך מערכת הבחירות התחייבתי שתושבי העיר יזכו לשירות של לקוח מועדף, אני שמח על כך שהמוקד העירוני הוא אחד הביטויים לכך.

הרווחה. כל ישראל ערבים זה לזה, ובכפר סבא הדבר מקבל משמעות מיוחדת. אחד התפקידים העיקריים שראיתי לעצמי עם היכנסי לתפקיד היה, להעניק, לשדרג ולגרום להפנמת המסר הכה חשוב של עזרה הדדית בדרך של התנדבות. וגם כאן כגודל ההשקעה כך גודל התוצאות. במחלקת הרווחה יודעים לספר על זרם בלתי פוסק של מתנדבים שמגיעים ללא הרף אל המחלקה כדי לעזור, לתרום ולסייע. הצלחה נוספת באה לידי ביטוי

בהתגייסותם של ארגוני המתנדבים, יותר מאשר מתמיד, בנתינה לנוקמים. החורף הזה למשל אנו עדים למאות תרומות של שמיכות, תנורים, בגדים וכל מה שמסייע לאלה שידם משגת לעבור את החורף בשלום. הישג אחר שכפר סבא ייחודי בו הוא מסגרת עסקים למען קהילה. כאן אנו קוצרים הצלחות בקטע מאוד ייחודי של שיתוף פעולה בין עסקים חברות ומפעלים ובין תושבים. אותם תושבים מוצאים בעסקים הללו מקור לימוד, הדרכה ואף פרנסה הפותח בפניהם צוהר לעתיד טוב יותר. ברור מאלינו שמדובר כאן בפעילות ייחודית, שתורמת לעתיד טוב יותר גם לכפר סבא כולה.

ובאותה נשימה אני רוצה להזכיר את העתיד. אין לי ספק ולא רק לי, כי על פני מהלך העניינים, שאת חלקם הזכרתי בדבריי עד כה, אנחנו צועדים אל מחוזות חדשים בתולדות כפר סבא. וכל הנושאים שדיברתי ובכל מה שכבר בוצע, הונחה גם תשתית למימוש הפוטנציאל בעתיד ולזינוק נוסף של העיר כמעט בכל תחום.

ובשני תחומים אני מבקש להדגיש את החשיבות הקיימת בהם לעתידנו, לאיכות חיינו ואף לתדמיתנו. האחד הוא הפארק העירוני שנוציא לדרך בתחילת השנה האזרחית בעוד מספר ימים, לאחר שנים אין ספור של סחבת ועמידה במקום. פארק כפר סבא הוא חלומם של תושבים וקברניטי עיר רבים, ואני גאה על כך שאנחנו הנהלת העיר הנוכחית, השכלנו להוציא מהכוח אל הפועל, התגברנו על כל שלל המכשולים שהוערמו בדרכנו.

התחום השני הוא בנייה לזוגות צעירים בעיר. גם כאן השכלנו להוציא לדרך פרויקט שהיה תקוע שנים, מה שמכונה פרויקט האוניברסיטה, הוא הסנונית הראשונה המבשרת את הדיור לזוגות הצעירים בעיר. כפר סבא משוועת לצעירים. העיר משוועת לדירות עבורם ואנחנו כבר בתחילת הקדנציה ראינו בכך מטרה נעלה והשקענו רבות כדי לממשה.

אני רוצה לסכם ולומר כי על פי כל האינדיקציות הנתונים והמספרים, כפר סבא עשתה כברת דרך ארוכה בשנתיים האחרונות. כדוגמה, מי שרוצה להעמיק ולהבין עד כמה, מוזמן להתבונן אפילו בהתקדמות שעשינו ברמה

הארצית מבחינת התייחסות השלטון המרכזי לעיר. בתוך זמן קצר מאוד יחסית, בנינו מערכת יחסים המשרתת את המטרות של כפר סבא עם משרדי הממשלה השונים. יצרנו הערכה חסרת תקדים לעיר מצדס ואף זכינו בפרס אביר השלטון המקומי כאות להתנהלות אתית מצטיינת בתחום האתיקה בשלטון המקומי.

אני רוצה בהזדמנות זו להודות לכל מי שלקח ולוקח חלק בסיפור ההצלחה שלנו. בראש ובראשונה אני פונה לחברי הנהלת העיר וחברי המועצה. כל אחד בשמו בתפקידו ובמעלתו. אני חושב שלא יכולנו להתקדם, לא יכולנו לבצע אפילו פרומיל האחוז ממה שהקראתי עד עכשיו, מבלי הראייה המשותפת, השותפות האמיתית של מרבית חברי המועצה, שאכן ראו את טובת העיר לנגד עיניהם.

אני רוצה להביע את תודתי, הערכתי והוקרתי לכל עובדי העירייה, למנהלי האגפים, מנהלי המחלקות, עד אחרון העובדים אשר התגייסו בתקופה לא קלה, תקופה שהיתה קשה מאוד גם עלי כראש ארגון וגם עליהם כעובדים ובסופו של יום ידענו לצלוח יחד את כל המכשולים.

אני רוצה להודות ליושבת ראש ועד העובדים ולכל חברי ועד העובדים, ולמנהלת משאבי אנוש אשר כולם כאחד ראו את טובת הארגון ולא את האינטרס האישי של כל אחד ואחד.

אלמלא הראייה הכוללת של כולכם, אני בטוח שלא היינו מצליחים. אני מבקש להביע את תודתי האישית לידידי וחברי אייל יוניאן מנכ"ל העירייה על העבודה המאומצת והמרוכזת אשר מתבצעת בכל ימות השנה.

אני מודה לכולכם על ההקשבה ומאחל לכולנו דיון מהנה, פורה ומעניין. אני מבקש מאייל להציג את המצגת, לאחר מכן אנחנו נפתח בדיון. תודה רבה על ההקשבה. סיימון גולדמן יקבל את זכות הדיבור.

סיימון גולדמן: לצערי אני חייב לצאת וזה לא אקט מחאתי נגד התקציב. למרות שיש לי כמה השגות לגבי התקציב, כמו למשל זה ששכר הנבחרים עלה, או זה שעד עכשיו לא התקבל פרויקט להשאלת הספרים שידידי גיא בן גל מנסה לדחוף,

אך אני באמת צריך לצאת וזה לא, לכל העיתונאים כאן, זה לא אקט מחאתי. אייל יוניאן: אני אהיה קצר כי יהודה בעצם עבר על הכל, אבל בכל זאת כמה מילים כדי לראות מה נעשה כאן ברמת תוכנית ההבראה.

בסך הכל נתוני הפתיחה הכלליים שקיבלתם בתחילת הקדנציה, זה היה של אוכלוסיה עם מעמד סוציו-אקונומי שהולך ויורד, ערך הנדל"ן בכפר סבא היה בירידה, הוד השרון ורעננה שהיו מאחורינו עקפו אותנו. כפר סבא היא העיר היחידה באזור השרון עם שטחי הקרקע המצומצמים ביותר, בטח ובטח יחסית להוד השרון ורעננה. והדבר הכי גרוע שהוא בעצם הבעיה שעומדת כרגע לפתחה של העיר הזו, זה היעדר אזור תעשייה רציני והיום מבחינת נתונים יבשים, להוציא את הפריפריות בכפר סבא, יש את יחס הארנונה מעסקים למגורים הנמוך ביותר, וזו בעצם הבעיה הגדולה ביותר שלנו, בעיה המאיבה על העתיד הכלכלי ואיכות החיים של תושבי כפר סבא.

אני לא אחזור על הדברים. בסך הכל הנתונים לפניכם. אלה נתוני הפתיחה. הגירעון, תסתכלו רק מה קרה בין 98 ל-2003 בסך הכל הגירעון גדל ב-100 מיליון שקל, אבל הלוואות שהתקבלו לכיסוי הגירעון בסך של 74 מיליון שקל, הקטינו לכאורה בנטו את הגידול ב-36 מיליון שקל בלבד, אבל בפועל המספרים היו הרבה יותר בעייתיים. אותו גירעון נצבר של 104 מיליון שקל ירד תוך שנה ל-76 מיליון שקל בקדנציה הזו ואנחנו נוריד אותו עד סוף השנה ל-25 מיליון שקל. בשנת 2004 - 2005 עיריית כפר סבא עמדה בכל הקריטריונים של פרס ניהול תקין, (שאותו עוד לא קיבלנו) מלבד הגירעון הנצבר, ובשנת 2006 המטרה הארגונית שלנו הראשונה במעלה, כמו שהשנה זה היה דגל היופי, לזכות בפרס ניהול תקין בפעם הראשונה בתולדות העיר.

אנחנו רואים כאן את מצבת החובות. כפר סבא היא עיר נטולת מענק, ובסך הכל שנתיים ללא תקציב מאושר, וזו בעצם הפעם הראשונה שהעיר הזו מצליחה בעשור האחרון לעמוד ביעדים של תוכנית ההבראה. העמידה ביעדים של תוכנית ההבראה בעצם הקנו לכפר סבא הלוואות להקטנת הגירעון הנצבר בסך 50 מיליון שקל ושיפוי על הוצאות פרישה של 3.3 מיליון

שקל.

אנחנו רואים הרבה מאוד ערים הרצים לאיגו"ח. איגו"ח זה בסך הכל הלוואה. עיריית כפר סבא היום לדעתי היא העיר היחידה בארץ שבסוף יוני תהיה עם יתרת מזומנים בסדר גודל של כ-100 מיליון שקל, ולנו יש בעיות אחרות. אנחנו נצטרך לראות איך להשתמש בכסף הזה ולהשקיע אותו ולא איך לקחת עוד הלוואות. כיום אנחנו עומדים במצב שאושרו לנו 25 מיליון שקל הלוואות נוספות על ידי משרד הפנים והאוצר כחלק מהעמידה בתוכנית ההבראה, ואנחנו לא לוקחים את הכסף כי פשוט לא צריכים אותו.

העמידה בתוכנית ההבראה, אני לא אחזור על זה, בסך הכל זה בשנה וחצי האחרונות. עיריית כפר סבא בעצם מעבירה תקציב שלישי, תוך שנה וחצי, שב-2002-2003- מועצת העירייה הקודמת לא הצליחה להעביר תקציב.

עברתי על הדברים, אני רק אוסיף על יהודה. אני חושב שאחרי 70 שנה שמפעל המים קיים, סוף סוף הוסדרה מערכת היחסים עם מפעל המים, וזה נושא חשוב מאוד ברמה המבנית. קיבלנו מענק מרזרבת השר גם כן 500,000 שקל, עדיין לא התקבלו אבל אושרו, גם כן משהו שהוא חד פעמי בתולדות העיר כפר סבא. בסך הכל נעשו כאן מאמצים רבים מאוד, מהלכים מבניים קשים מאוד, שללא ההחלטות האמיצות של המועצה בתחילת הדרך, היום היינו נמצאים בפני בעיה חמורה מאוד מבחינה פיננסית ניהולית.

רק ברמת מספרים, עיריית כפר סבא ביטלה 5% ממצבת כוח האדם הקבועה שלה בביטולי משרות. גם זה נושא חסר תקדים. אין אח ורע לזה. זה נכון שגם הוספנו תקנים אבל הכל באישור משרד הפנים, באישור ועדת החריגים של השלטון המקומי, והדברים האלה הם דברים חשובים. משרות נוספו, כמו שאמר קודם ראש העיר, חשבת אגף חינוך, תקנים ואיכות הסביבה ותקנים נוספים שהכרחיים על מנת להצעיד את העיר קדימה. והשנה אנחנו מתכוונים להתמקד ברה-ארגון באגף ההנדסה על מנת שגם שם יש תקנים מסוימים שצריכים להתווסף.

עוד מילה אחת שראש העיר לא הזכיר, אני חושב שאחד הדברים המבניים

האסטרטגיים שנעשו זה החברה הכלכלית. החברה הכלכלית סוף סוף בעיר כפר סבא ממונת כזרוע עסקית. אנחנו מנצלים את היתרונות שיש לה. בניגוד לעבר שזו היתה אולי זרוע ארוכה אבל לדברים אחרים, הפעם היא זרוע ארוכה למינוף כלכלי.

בשורה התחתונה פרוייקט הפארק ופרוייקט האוניברסיטה הם פרוייקטים חשובים מאוד, אבל אני אומר שוב, ללא אזור תעשייה חזק, אני חושב שזה כרגע המטרה האסטרטגית של המועצה הזאת ושל הנהלת העיר, למנף אזור תעשייה, להרים אזור תעשייה חזק על מנת שהעתיד שלנו, הפארק והשכונות החדשות יוכלו לקבל דחיפה קדימה. רק במילה אחת הפארק, אנחנו צופים שהתחזוקה שלו תהיה כ-4 מיליון שקל בשנה כשהפארק יושלם וחייבים לייצר מקורות הכנסה על מנת שהפארק הזה לא יהיה כפיל לבן. ואני בטוח שהנעה של גלגלי פיתוח מואץ של השכונות בעיר ואזור תעשייה ובשלב קצת יותר מתקדם גם סיפוח קרקעות של המושבים באזור יביאו את העיר הזאת קדימה, אבל מלאכה רבה עוד לפנינו. תודה רבה.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. אני מבקש לציין בראש ובראשונה את אנשי אגף הגזברות, יעקב סנדרוביץ מ"מ הגזבר אשר עשו עבודה נפלאה, וזה המקום גם לציין ולהודות שכפר סבא היא הראשונה, לפחות הראשונה לפי מה שאני יודע, הראשונה מבין ערי ישראל ששקדה על הכנת התקציב ואני חושב שהראשונה שמגישה אותו לאישורו היום.

אני פותח את הדין. עמוס גבריאל בבקשה, לאחר מכן רינה פז.

עמוס גבריאל: קודם כל אני לא אפתח בהודעה דרמטית שאני הולך להיעדר מהשיבה, לא בשל אילוף של מחאה ולא משום אילוף אחר, אני נשאר פה עד להצבעה. וזה כנראה כבר בבחינת חידוש מרענן.

אין טוב בלי רע. וכשאני שומע את הסקירה, אז קודם כל אני מלא בגאווה. כי בסך הכל אני חושב שבשנתיים האחרונות נעשו דברים פנטסטיים. אני חושב שנעשו דברים פנטסטיים ואפשר לראות תנופה בגרף של עשייה בכל התחומים, אני אפרט תכף את התחום שלי שאני בקי בו ואני אעיד עליו. קל

לבקר. כי אין עשייה בלי טעויות ולא יכול להיות דבר כזה, ולי יש ביקורת מעת לעת, אני אומר אותה גם על שולחן המועצה, אני אומר אותה גם פה, אני אומר אותה לראש העיר, למנכ"ל. אבל כשמסתכלים על התהליך ומסתכלים על מה שקרה פה בשנתיים האחרונות, בסך הכל החזה צריך להתרחב בתחושה טובה. ואם נוכל ונשכיל ללמוד מהטעויות, נוכל להסתכל הלאה לדעתי גם באופטימיות.

התרבות בכפר סבא קיבלה שדרוג משמעותי בשנה שעברה וכך גם בשנה הזו. קודם כל היקף אירועי התרבות צמחו באופן משמעותי. אמנם גולת הכותרת היתה הפילהרמונית, שזה לראשונה הופעה של תזמורת בסדר גודל כזה בכפר סבא, ותקציב משמעותי שחלקו בלבד הגיע ממפעל הפיס. אבל זה היה סימן, זה היה איתות שכפר סבא הולכת למצב את עצמה, כעיר מרכזית במדינת ישראל בתחום המוזיקה.

אבל גם הדברים האפורים שלא רואים אותם השתפרו. הקונסרבטוריון שראיתם חלק מהילדים פה היום, עמד לפני סכנת סגירה לפני כשנתיים. לא שולמו משכורות למורים, לא הפרישו ליקויים ברמה של עבירות פליליות, חברת צפרייר עברה הליך קשה של הבראה, פיטרנו את המורים, החזרנו אותם בתנאים אחרים. הצלחנו להשיג כסף מחברת ספיר והיום החברה מאוזנת במסגרת תוכנית הבראה. זה אומר מעל 550 ילדים שמנגנים, שרוקדים, וכשאני מסתכל על חלקת אלוהים הקטנה הזו אני אומר, משהו קרה בשנתיים האלה. לא צריך לחפש דברים אחרים ונשגבים, זה קרה שם. לראשונה ביוזמת ועדת התרבות העירונית לפי הצעה מקורית של אמנון בן שמואל, חילקנו ספרים לילדי כיתות א' בכפר סבא ופיתנו אותם לבוא לספריה העירונית. מאות ילדים הגיעו וקיבלו מנוי חינם לספריה העירונית בתקציב עירוני, מעולם לא עשו את זה בעיר. אני רואה בזה דבר מדהים. חשפנו ופתחנו את שערי הספרייה העירונית לילדי כפר סבא, והגדרנו את זה כראש סדר עדיפות. מפעל המינויים של היכל התרבות צמח ב-7% בשנה האחרונה. אנחנו מביאים פה רפרטואר שאין כמותו כמעט בארץ. לצערי

ההיכל צריך עוד להשביח את היושבים בו היום, הוא רע. אבל הרפרטואר והתוכן בו הוא מהמשובחים במדינת ישראל.

בנינו חדרים אקוסטיים בקונסרבטוריון העירוני. אפשר ללמוד כמו בני אדם עכשיו. בנינו ספרייה מוזיקלית שלא היתה שם אף פעם. תחום ריקודי עם צמח פלאים, נראה כאילו כולם רוקדים בכפר סבא, הגיע גדי ביטון, יש עכשיו תחרות בכפר סבא.

להקת ריקודי עם בניהולו האמנותי של אורן עלאל התחילה לפעול עם קבוצות שונות. הקדרה העממית פתחה לראשונה בית ספר לשפות. מוזיאון ספיר שודרג בצורה ללא הכר, מי שיראה היום את בית ספיר לא יאמין שזה המוזיאון הקיים שהיה שמה. יש שם תערוכה קבועה מדהימה. ועוד ועוד ועוד.

תקציב הספרייה העירונית הוגדל באופן משמעותי ואיכות הספרים בו השתפרה. בשנה הבאה בתקציב החדש שגם מבחינתי יש בשורה רבה בו, יש בית פתוח בכפר סבא, יומיים שבו אמני כפר סבא יציגו את כל מרכולתם, בשילוב הקונסרבטוריון העירוני בבתים, עם קטלוג שישוכפל ויופץ בכל בית בכפר סבא, עם מפה שתבטיח הגעה של רבים אליה. זה עוד לא היה בכפר סבא. אנחנו מקווים להביא את האופרה לכפר סבא, יש תקציב גם לזה, לכיכר. אנחנו משדרגים את התרבות לגיל הזהב, בשיתוף פעולה עם רכזי התרבות. הכל נעשה אני חייב להגיד ברשות ובסמכות, מלווה בתקציבים ובסדרי עדיפות עירוניים.

ולכן כשאני בודק את תקציב התרבות בגדול אני שבע רצון, תמיד אפשר יותר. על מה שהיה ועל מה שיהיה בשנה הקרובה, ובחלקה הקטנה שלי אני רואה פיתוח עצום בתחום הזה.

יש לי ביקורת. הביקורת שלי היא בעיקר בתחום החינוך. שמירת הקיים בחינוך פירושו נסיגה, גם אם שומרים על תוכניות קיימות זה בסדר, אבל צריך חזון. חזון תכני, חזון שמציב יעדים לעשור, צריך לבנות תשתית לחזון הזה, צריך להקים צוותי חשיבה עירוניים לתת לחינוך לנשום ברמה של

יוזמות וצריך להעז. צריך להתפרע בבקשות של כסף לחינוך, זה מה שצריך לעשות. לא לפחד. אני פונה אליך אבינועם חברי, החינוך צריך אבא. אבא שיושב כל היום ובודק מה קורה עם ילדיו. לקויות למידה זה דבר חשוב, הוא דורש עמידה עקשנית גם ברמה התכנית וגם ברמה הכספית. הקשר בין חטיבות הביניים לתיכונים הוא דבר שצריך להשתכלל בעיקר נוכח סגירת החטיבות וכל הזיקה שיצרנו בהם.

נושא התקשור העירוני רק צריך לגדול. ואולי סוף סוף יזכה גם לתוכנית אב. אני התחלתי להקים תוכנית כזו ונכשלתי אחרי שנתיים של עבודה. נכשלתי ברשות ובסמכות, בגלל הרשות שלא היתה ובגלל הסמכות שהיתה. אני סבור שהיום יש רשות וסמכות אחרת, אולי יתנו לכך חיפוי וגב.

אני חושב שהתקציב של החינוך לא מבטא בשורה, הוא בהחלט מבטא שמירה על צרכים קיימים, ואני חושב שהעבודה שנעשית בחינוך היא מדהימה, עבודת האגף. אבל אם רוצים להיות ראשוניים צריך להעז. ואם נעז גם נצליח. זו הביקורת שלי על העניין הזה. אני חושב שצריך לעשות את זה. מעבר לכל אני רוצה להודות לדני וייס, שעמד בראש האגף המיוחד על עבודה מדהימה שהוא עשה השנה. אני לוקח לעצמי מעט מאוד על האירועים התרבותיים והאחרים שיש פה, וכמעט הכל אני מייחס לו. כראש אגף מוביל היכולת שלי כמחזיק תיק היא כמעט אפסית לעשות משהו, לכן הקרדיט בראש ובראשונה של אנשי האגף, אני רוצה להודות לאגף התרבות הנוער והספורט שהפך באמת בזמן קצר, בתנאים לא תנאים, תנאים של צוענים שנדדו בלי אגף ובלי מקום להיות בו, הפכו את זה לאגף פנטסטי, יעיל, מתפקד ועובד. אז בראש ובראשונה תודה לך דני, וגם לכם, יהודה לך תודה רבה, אני חושב שעשית עבודה נהדרת, אני חושב שאתה מגיע ממקום טוב וצריך להגיד את זה עם כל הביקורת שיש, ואמרתי לך את זה גם על שולחן המועצה. ולך אייל, שקיבלת תואר של וירטואוז חשבונאי, אז אתה וירטואוז חשבונאי אבל אתה גם עושה עבודה טובה, אבל להציג תקציב בזמן זה דבר שכל המבקרים ייחלו לו קדנציות שלמות. והיום כשמקבלים אותו אז מצאו

משהו אחר לבכות אותו, אז כל הכבוד ויישר כוח.

יהודה בן-חמו: תודה עמוס, תודה על הדברים ותודה על הפרגון, גם על הביקורת. אני ברשותכם חטאתי לאמת שתוך כדי קריאת הדברים לא רציתי להלאות בדברים, אבל חטאתי בתחום הקרוב מאוד ללבנו. וחלק מהדברים שהחלטתי תוך כדי הדברים לא לומר אותם זה היה דווקא בתחום החינוך וברשותכם אני רוצה כן לומר אותם, ולא רק בגלל דברי הביקורת של עמוס, שמתקבלות מבחינתי בהבנה ואהבה, אלא מכיוון שלא אמרתי אותם אז הדברים יכולים שלא להיות מובנים לקהל שנמצא פה ולחברי המועצה.

אני שמח לבשר, היום היתה לי שיחה עם אבינועם גרנות ועדכנתי אותו בפגישה שהיתה לי עם פרופ' חיים אדלר, מי שהיה ראש הדיקן לחינוך באוניברסיטה העברית. אני מקווה מאוד שמיד עם תחילת, עם אישור התקציב בישיבת ועדת הכספים הבאה אנחנו כולנו נידרש לאשר תב"ר לתוכנית אב לחינוך. תוכנית שתהווה בעבורנו את המצפן ל-10 השנים הבאות לפחות, אם לא יותר מכך. ואנחנו לא נדרשים לאשר את זה היום אבל יחד עם זאת בישיבת הכספים הקרובה אנחנו נידרש לכך. אני בהחלט רואה גם בתקציב החינוך בשורה, ובשורה גם מרנינה. מעבר לעבודה הברוכה והנפלאה שנעשית גם על ידי ראש האגף וגם על ידי כל עובדי אגף החינוך.

די אם נסתכל גם בתקציב הנוכחי, נכון, תוכנית אב לא באה לידי ביטוי בספר הנוכחי, אבל בהחלט עדיין לא אמרנו את המילה האחרונה, במהלך השנה הקרובה אנחנו עתידים ליזום פרויקטים שלא באים לידי ביטוי בספר אבל יבואו לידי ביטוי מיד עם תחילת השנה.

אם ניקח למשל דוגמה את פרויקט קדימה, שימשיך להתקיים בחטיבות הביניים, מבחינתי זו אחת הבשורות המשמחות ביותר שאנחנו מתחילים עם קדימה גם בבתי הספר היסודיים, נכון, לא בכל בתי הספר היסודיים אבל אנחנו מתחילים עם פיילוט של מספר בתי ספר ולאחר מכן אנחנו נמשיך ונעשה את זה בשאר בתי הספר.

אני לא הרחבתי על כל נושא השיפוצים ותחזוקת המבנים בבתי הספר שלא

היה לו אח ורע לשיפוצים ולהשקעות שהיו לנו. לא דיברתי על כיתת כתו"ם שזה נושא בפני עצמו, ראשי תיבות של כיתה תלמיד ומורה. שתי כיתות מחטיבת שז"ר לומדות היום באמצעות מחשב בלבד. אין ספרים, אין מחברות, הכל באמצעות מחשב. חוויה מרנינה לעין. אני חושב שבאמת כדאי שנעשה גם סיורים לחברי המועצה באותם פרויקטים נפלאים שקיימים. לא דיברתי על הפעילות של החטיבה העליונה, די אם נזכיר את אחד הפרוייקטים המופלאים ביותר שיש היום בשיתוף פעולה עם בית חולים מאיר במערכת החינוך. פרויקט שבית החולים בחר להיטמע בקהילה. ועוד הרבה מאוד דוגמאות, שבאמת שרק לנושא החינוך יכולנו להקדיש כאן שעות רבות של דיון.

אני בהחלט חושב שגם בתחום החינוך התקציב הזה מהווה בשורה. נכון הוא שהשמיכה היא לא כל כך ארוכה בשביל לתת את כל מה שכל אחד ואחד רוצה. רינה בבקשה.

בראש ובראשונה אני רוצה לברך את ראש העיר, את מנכ"ל העירייה ואת מ"מ הגזבר שהצליחו להביא גם השנה זו השנה השלישית את התקציב בסוף שנת 2005 לקראת 2006. במיוחד את סנדרוביץ שללא גזבר, ללא מנהלת חשבונות הצליח לעשות את זה, כמובן בשיתוף אתכם. וגם להודות על כל מה שנעשה בעיר מאז שנבחרתם, אמנם בעזרתנו ובעזרת כל האגפים והמחלקות, אבל אם אתם לא הייתם מובילים את זה אז לא היינו רואים את כל מה שאנחנו רואים היום. וכמובן שתמיד אפשר לעשות עוד ועוד.

אני אישית השתתפתי בכל ישיבות ועדת כספים שדנה בתקציב, שמעתי את כל מנהלי האגפים, מנהלי המחלקות ואת הבקשות שלהם לתקציב נוסף. ופה המקום גם לברך את כל מנהלי האגפים והמחלקות, ובאמצעותם לכל העובדים הכפופים להם, מגיע להם יישר כוח על כל מה שהם עושים.

הצעת התקציב שהוגשה על ידי גזבר העירייה עמדה על 363 מיליון שקל פלוס 600 אלף שקל כשבתוך תקציב זה לא נכנסו תקציבים שאושרו בשנת 2005, שראינו צורך באישום לנושאים ולפרוייקטים מסוימים שהתחלנו בהם. וכל

רינה פז :

חברי ועדת כספים, אני מוכרחה להודות, החלטנו שאי אפשר לעצור פרויקטים ונושאים שאישרנו להם, והוספנו עוד תקציב של כ-5 מיליון שקל לכל האגפים והמחלקות לטובת נושאים אלה. כמובן שמה שאישרנו זה לא מספיק, אף פעם זה לא מספיק לא לחינוך ולא לאיכות הסביבה ולא לתרבות ולא לרווחה ולא לספורט, אבל מה לעשות? יש תקציב, יש עוגה וצריכים לחלק אותה.

אני רוצה לציין שבשנה שעברה הוספנו תקני כוח אדם למספר אגפים ומחלקות. השנה אנחנו מתכוונים להוסיף עוד תקני כוח אדם לאגף ההנדסה, שזה באמת מחויב המציאות.

אני יהודה יודעת שאתה יש לך באמת מקום בלב לנושא הרווחה. ופה אני חושבת שהרווחה לא קיבלה את מה שהיא היתה צריכה לקבל. אנחנו אישרנו גם בשנה שעברה תקן של עובד סוציאלי נוסף לאגף, מאחר ובשנים שעברו קוצצו כ-5 תקנים, 5 תקנים של עובדים סוציאליים שאושרו, שתוקצבו על ידי העירייה במלואם. ובשנה שעברה באמת אישרנו תקן אחד מתוך שני תקנים של עובדים סוציאליים, אבל לצערי הרב התקן הזה לא אושר על ידי משרד הפנים.

השנה עמדנו על כך, גם אריה אברהם שמחזיק את תיק הרווחה וגם אני וגם כל חברי ועדת כספים, ועמדנו על זה שיאושרו שני תקנים של עובדים סוציאליים. כמובן שזה באישור משרד הפנים אבל פה יהודה, אני מבקשת גם ממך וגם מאייל, לשים את כל כובד משקלכם שהשנה באמת זה יאושר. מכיוון שללא התקנים האלה, ישנם אנשים שפונים לאגף, מחכים חודשיים ושלושה חודשים כדי שבאמת להתקבל רק לעובדת סוציאלית, ודבר כזה לא יכול להיעשות עם כל הכבוד.

אני בועדת כספים הצבעתי בעד התקציב, למרות שאפשר להוסיף עוד ועוד אבל היריעה רחבה ואין מה לעשות היום. אני נורא מצטערת שאני לא אוכל להישאר ולהצביע על התקציב הזה, מכיוון שיש לי התחייבות קודמת, אבל אם אפשר אני נותנת יפוי כוח, כי פשוט אני מחויבת כבר לצאת.

יהודה בן-חמו : תודה רינה.

רינה פז : תמשיכו ככה לקדם את העיר.

יהודה בן-חמו : תודה רבה. רק בנושא של התקנים, אני בהחלט מצטרף לבקשה של רינה. זו היתה החלטה של ועדת כספים ביוזמתה של רינה ואריה אברהם. אני מאמץ את צמד המילים של עמוס, אנחנו פועלים ברשות ובסמכות. ומכיוון שאנחנו נמצאים בתוכנית הבראה, יוכלו לומר לכם מנהלת משאבי אנוש וועד העובדים ומנכ"ל העירייה, שכל עובד שמתקבל לעירייה זה רק בוועדת חריגים ואכן אנחנו מממשים את הבקשה הזו ואני אפעיל את כל כובד משקלי על מנת שגם יאשרו את זה, אבל כמובן שרק באישור של משרד הפנים אנחנו נמשיך להתנהל. אני חושב שבכך אנחנו משיגים את היעדים. בוקי בבקשה.

ד"ר בוקי ציי"ש : אני כמו קודמי, מברך את ראש העיר, את המנכ"ל, את הגזברות על הגשת התקציב בפעם השנייה ברציפות לפני תחילת שנת התקציב. כמו שנאמר, זה לא דבר מובן מאליו, לא הרבה רשויות מצליחות לעמוד בתנאי הזה. ואני אחת הסיבות שהגעתי לפוליטיקה היא לראות אם אפשר לעשות את הדברים האלה בצורה מסודרת ולפחות בנושא הזה בפעם השנייה ברציפות הדבר נעשה לטעמי. שלישית? לא, בפעם הקודמת זה הובא באמצע שנה, כך שזה לא הוגש לפני שנת התקציב.

אני מברך את המנכ"ל ואת הגזברות על התהליך שהביא לישיבה הזו. נכון, אי אפשר שהכל יתנהל בצורה המרבית או המיטבית. לא הייתי בכל הישיבות, הייתי בכולן להוציא אחת, ואני רוצה להודות לראשי המחלקות, ראשי האגפים על המעורבות שלהם, השותפות שלהם, ולחברי המועצה שנכחו. לא רבים נכחו, ואלה שנכחו כנראה זה הנושא שמעניין אותם ואלה האנשים שנטלו חלק ועזרו בבניית התקציב.

אני בהחלט רוצה לציין את התרומה עד לנקודה הזו של הועדה לרפורמה כלכלית. אמנם חסר פה חבר אחד של מועצת העיר שלא הגיע לכאן, אבל אני חושב שהועדה עשתה עבודה טובה כי מדובר על שנתיים. ועשתה, והביאה את

העיר בתהליך של רפורמה, בתהליך טוב ובריא, והחזירה את העיר למצב כלכלי סביר וטוב פלוס, ואני חושב שגם היא ראויה לתזכור.

אני רוצה לברך שהתוספת שניתנה, ורינה הזכירה את התוספת שניתנה לתקציב של שנת 2005 לקראת 2006, פנה יותר לאיכות האנושית ולא לאיכות הסביבה. לא שיש לי משהו נגד איכות הסביבה, לא שאני לא מסכים עם ראש העיר והצוות שמנהל את הנושא בחשיבות של איכות הסביבה, אבל אני חושב שבנקודת הזמן הזו שבה העיר כבר סבא נמצאת, הגיע הזמן והנקודה הזו נלקחה בחשבון, יותר תקציבים בתוספת הופנו לאיכות האנושית. בזאת אני מתכוון לחינוך, לתרבות, לנוער, לרווחה ולספורט. לא שהתוספות הן ענקיות או משמעותיות אבל בכל זאת רואים כאן ניצנים של התפתחות, של פיתוח תוכניות ושל איזה שהיא תחילה של התגלגלות של הרחבת פעילויות וזה לפחות אותי מעודד.

אני מברך על התמונה החדשה או על ההזדמנות החדשה שנתנה על ידי המנכ"ל ועל ידי התקציב למחלקות רבות ליזום הכנסות לקופת העיר. ולא רק ליזום בעשייה קודם וקבלת תקציב לאחר מכן, אלא הזדמנות להשתמש בתקציב העירוני המאושר כדי להביא הכנסות לקופת העיר. ואני משוכנע שעובדי העיר שעוסקים בנושא הזה יעמדו באתגר הזה ויצליחו להגדיל את ההכנסות, כדי שההכנסות האלה חלק מהן ילכו לטובת הקופה הכללית וחלק מהן יתגלגלו חזרה למחלקות השונות, בין אם זה תרבות ובין אם זה נוער ובין אם זה ספורט ואחרות. אני חושב שהרעיון הזה והתפיסה הזו בריאים מאוד ואנחנו זקוקים להם ויפה שעה אחת קודם.

למרות דברי השבח שאמרת, כמו קודמיי גם לי יש ביקורת מסוימת על המצב. בחלקה הקטן ביותר כלפי ההנהלה הנוכחית, אבל בחלקה לגבי המצב הנוכחי של הספורט בעיר כבר סבא. וכל הדברים האלה הם תולדה של התקציב הנוכחי ושל אחרים שנעשו בעבר.

מצב הספורט בעיר כבר סבא לטעמי הוא ירוד, הוא מדאיג, הוא מעורר, ואצלי הוא גם מביא חששות רבות. העיר כבר סבא היא אחת הערים

הבודדות באזור השרון וגם במדינה שאצלה הספורט הוא לא רק מחלקה בפני עצמה, אלא הוא תת מחלקה באגף של תרבות ספורט נוער וספורט. בעיריית רעננה זו רשות, בראשון לציון זו רשות, בחולון זו רשות, בכפר סבא זו מחלקה באגף. לא במקרה זה אגף כי המינהל הקודם הפריט את הספורט בעיר כפר סבא. בעיר כפר סבא פועלים להערכת, זו הערכה שלא נמדדה עדיין, לא נבדקה לפרטי פרטיה, כ-3500 ילד שעוסקים בענפי ספורט שונים, לא במסגרת העירונית, ומקבלים תקציב זעום מהעירייה, אבל עובדים במסגרת עמותות בגלל תהליך ההפרטה שהעביר מי שניהל את העיר קודם לכן. ברוב הערים האחרות ומחלקות הספורט מנהלות את הספורט. אני לא יכול כמו עמוס גבריאלי להגיד, עשינו ועשינו ועשינו, לא שלא עשינו, עשינו במסגרת העממית, במצומצם. עשינו במסגרת הספורטיבית במצומצם. אבל כ-3500 ילדים בכפר סבא לא פועלים במסגרת העירונית. לא בהתעמלות אמנותית ולא בכדורגל ולא בכדורסל ולא בסייף ולא בקליעה ולא עוסקים בפעילות שהיא תחת הפיקוח של העיר כפר סבא. היא עוסקת במסגרת עמותות. לא כולן מנוהלות. מיעוטן אבל לא כולן פועלות על פי התקנים של רשם העמותות, לא כולן מעסיקות אנשים עם סמכויות ועם חינוך מתאים או הכשרה מתאימה. וכל זאת, לטעמי בכל מקרה, כתוצאה מתהליך הפרטת פעילות הספורט.

הפרטת הפעילות למבוגרים לבוגרים כן. אבל תקציבים והפעלה של הספורט לנוער, ל-3500 ילדים משלנו, שלא פועלים תחת המטריה העירונית ועם התפיסה הזאת אני לא מסכים. אני גם מבין שאי אפשר לשנות אותה בחטף, ולכן אפשר להעלות מעט את התקציבים שמופנים לספורט.

לסיכום, הספורט הוא הכל לטעמי בכל אופן. הספורט הוא חינוך, הספורט הוא רווחה, הספורט הוא תרבות, הספורט הוא בריאות גוף, הספורט הוא בריאות נפש, וכן הלאה וכן הלאה אתם תמשיכו מהו הספורט כי אתם יודעים את זה. במדינות מתקדמות מערביות כבר מבינים את זה, כבר הפנימו את זה, ולכן הם גם מצליחים בספורט. ההצלחה בספורט היא דוגמה

להתייחסות המדינה לספורט. ואצלנו המדינה לא מתייחסת נכון, ולצערי המצב בכפר סבא כנתון הוא לא נכון, והוא לא יביא אותנו לפחות בהיבט התקציבי, גם אם נשנה ב-50% את התקציב זה לא ישנה. גם אם היום העירייה היתה מוסיפה מיליון שקל היא לא היתה משנה את מצב הספורט. נכון, העיר השקיעה הרבה מתקנים, אנחנו הקנקן, מחלקת הספורט היא בעיקר או התקציב העירוני סליחה הוא בעיקר הקנקן. הוא בעיקר המתקנים והפעילות השוטפת אבל במסגרת מצומצמת מאוד.

אני רוצה להודות ולברך את מנהל מחלקת הספורט החדש שאול מיטלברג, שנכנס לטעמי לתנאים לא טובים, לתנאי פתיחה מאוד קשים. אני רק יכול לאחל לו הצלחה ומקווה שהתקציבים יתאימו לתוכניות וכמי שנכנס כחדש יש לו תוכניות, רק שהתוכניות תלויות באמת בהכנסות. ואני מאמין שהוא והצוות שלו יעמדו באתגרים. ובהזדמנות זו להיפרד ולומר תודה לעוזי כהן שהיה פה במשך עשרות שנים אפשר להגיד עוזי עשרות שנים? כעשרות שנים מנהל מחלקת הספורט ועלה עכשיו לתפקיד בכיר יותר באגף התרבות נוער וספורט. תודה.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. אריה. אני מקדם בברכה חמה את שמעון פרץ שהשתחל לפה ככה בשקט. לאחר מכן איציק יואל.

אריה אברהם: אני מבקש גם כן לברך. אני רוצה לברך את ראש העיר על זה שהוא מגיש תקציב בפעם השלישית במועד, ועל העשייה ועל שינוי פני העיר עצמה כפי שאנחנו מתחילים לראות אותה. אני רוצה לברך את אייל יוניאן מנכ"ל העירייה, אשר אני יודע מתוך הטלפונים שאנחנו מדברים ששוקד ימים כלילות שהתקציב הזה יהיה מונח לפנינו, ומי יודע כמה שעות עבודה בבית וגם במשרד. גם למ"מ מקום הגזבר ולכל מנהלי האגפים, אשר אני הייתי כמעט בכל ישיבות ועדת הכספים, והם נלחמו על כל שקל כאריות כדי לקבל יותר, וזאת על מנת לתת שירות ואיכות חיים טובה יותר לתושבים. תודה ממני, ואני תקווה שאני דובר גם בשמם של שאר חברי המועצה.

בתחום הרווחה כמחזיק תיק הרווחה, אני סך הכל שבע רצון מהתקציב

שאושר, מכיוון שיש בו בשורה כפולה. יש בו גידול של 5% בערך מבחינת הרווחה לאזרח הנזקק ולשירותי הרווחה העירוניים, ויש בו גם גידול בשתי משרות של עובדות סוציאליות, אשר לאחר האישור תקנים במשרד הפנים יאפשרו מתן שירות טוב יותר ומהיר יותר לרבים מאתנו הזקוקים לשירותים האלה.

אני גם רוצה להודות בהזדמנות הזאת לראש העיר וגם לאייל אשר נאותו לשמוע את טענותיי ודבריי בתחום הרווחה ואף ליישם בתקציב המונח לפנינו. ואני חושב שזה המקום גם להודות לענת ניסקין מנהלת האגף לכלל עובדות אגף הרווחה, אשר עושים מעל ומעבר ולעתים בתנאים לא תנאים בשעות לא שעות עבור הנזקק החולה הזקן, ותודה לכולכם.

במסגרת הפעילות השנייה שלי כועדה לבטיחות מתקנים ציבוריים שאני עומד בראשה, הועדה הזאת כוללת כ-120 מתנדבים אשר פעלה השנה תחת הסיסמה להשתדל ששום ילד לא יפגע על מתקן שעשועים עירוני. ואכן כך היה. אנו עומדים בסוף השנה ולמעט ילד אחד שאושפז בחודש נובמבר השנה, אשר נפל ונחבט ממתקן משחקים בשכונת הדרים ואשר אושפז ליומיים וחזר הביתה עם גבס, לא נרשמה כל תאונה או פגיעה אחרת בילדים הקשורה למתקן משחקים עירוני.

אני רוצה להזכיר לכולם שיש לנו היום בעיר אצלנו 91 מתחמים, כאשר בכל מתחם יש בין 24 ל-5 מתקנים. כלל המתקנים בעיר הזאת, אני שמח לבשר שעברו את הבדיקה של מכון התקנים. רוב התקלות הבטיחותיות שהתגלו תוקנו, יש הרבה מאוד מתקנים שהוסרו ואחרים הובאו במקומם. הסכום שהוקצב לפרוייקט הזה הוא אדיר, זה תחום שהוא ממש הוזנח במשך השנים האחרונות, ואנחנו מדברים על סדר גודל שבסביבות 6 מיליון שקל.

אני רוצה להודות לשניים שהם למעשה אחד. למתנדבים אשר כל שלושה שבועות מסיירים, בודקים ומדווחים על הליקויים, ולאורך וולשטיין מנהל אגף מחלקת הגנים ולמנהלו מאיר אלקיים אשר ללא עזרתם ופעילותם לא היינו מגיעים לרמה של היום.

יש לי גם ביקורת. הביקורת שלי היא כפולה. ראשית, על כך שועדת הרפורמה העירונית שגם היא מורכבת ממתנדבים ומתנדבות ואני גם כן אחד מהם, לא פעלה השנה כלל במתכונת של השנה הקודמת ולא קודמתה. הועדה הזאת היא ועדה מאוד חשובה, היא טיפלה בנושאים כגון טיוב העיר, מיתוג העיר, והצליחה למצוא את שביל הזהב בין היכולת ובין הדרישה והבקשה, וחבל שהשנה היא לא זומנה ולכן גם לא פעלה כלל.

הביקורת השנייה היא לאותם מעט מאוד חברי מועצה אשר החליטו שדרך המחאה ברגליים וההיעדרות מהישיבה החגיגית של היום הם לא הגיעו אליה. אני מכבד מאוד את כלל חברי המועצה, ובעיקר את אלה גם שאינם אתנו כאן, אבל המעשה הזה אינו מקובל עלי. תודה.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. איציק יואל בבקשה.

איציק יואל: טוב, ערב טוב לכולם. אני אתחיל מהאי שביעות רצון. אני קצת אכניס צבע לדברים ובסוף אני אדבר על מה אני בכל אופן שבע רצון, אני אהפוך את הדברים.

ראשית אני מצטרף ממש לדבריו האחרונים של חברי אריה לגבי אלה שמתתפים ואלה שלא משתתפים, אלה שמתבטאים ואלה שלא מתבטאים מחוץ למסגרות הראויות. אני רואה בזה איזושהי ציניות פוליטית ברמה היותר נחותה שאני מכיר.

אני יודע שהמועצה הזאת במהלך השנים ובמיוחד לאור התקציב הזה, עשתה את אותם מפגשים בין בעלי המקצוע, בין מנהלי האגפים ויושבי ראש ובין הנהלת העיר, כדי ליצור תקציב ראוי, ואני יודע שחלקם של החברים השתתף, ומי שלא השתתף לפחות בועדות הכספים השתתף, נתן את הסכמתו, נתן את ברכתו, ולאחר מכן אנחנו מוצאים בעיתונות צרמוניה גדולה שהיא בעצם אומרת שני דברים וזה הציניות שבדבר הזה. אחד, לא מגיעים כי זה אולם יפה מדי ומחלקים פה סופגניות, וזה צרמוניה שראש העיר עושה כדי להעביר את התקציב. רק שוכחים דבר קטן אחד, שהצרמוניה הגדולה מתחילה בידיעה לעיתונות שלא באים לפה כי יש פה סופגניות ויש פה

אולם יפה. זאת אומרת לראש העיר אסור לעשות צרמוניה ולמי שפוליטיקאי ובסביבתו ורוצה להיות מתקשר מותר לעשות את הצרמוניה. אני חושב שזה כשלעצמו לא מכובד כלפי היושבים כאן וכלפי המוזמנים לכאן, כי בסך הכל זה נכון לעשות ערב חגיגי אם כולם מברכים וכולם נכנסים לאיזה מסגרת עבודה תקינה וראויה. בעיקר שזה בחנוכה וזה בסדר. אבל אני לא שמעתי גם בפורומים המתאימים שבהם דנו בתקציב הזה, מאותם אנשים ומגורמים אחרים, לגופו של עניין מה טענותיהם. זאת אומרת יש תקציב, לא מרוצים ממנו, הוא לא מספיק, אבל זה לא מספיק שמישהו טוען שלא מספיק באגף הזה ובאגף הזה או באופן כללי. העניין שהוא שצריך גם להציב אלטרנטיבה מאיפה כן לגזור את אותם כספים שחסרים לאן שאתה חושב שהם חסרים. כי הלא אין פה מצב שבונים תקציב ויש איזה דו"חות EXEL ויושב איזשהו מנכ"ל ואיזשהו חשב ומעלה מספרים והכל יוצא החוצה והנה יושבים באופן חגיגי ומעלים את הדברים. הלא זו מלאכת מחשבת מהו תקציב בכללי? תקציב קודם כל צריך לדון בינינו לבין עצמנו על הנחות עבודה מסוימים. יש הנחות עבודה מסוימים שצריך לקחת אותם בחשבון. הרי זה לא עומד בפני עצמו. מה גובה האינפלציה שתהיה בשנה הבאה? הנחת עבודה. מה גובה הריביות שיהיה בבנקים? הנחת עבודה. מה עומק הגבייה שנצליח לגבות את הכספים שאנחנו חייבים לגבות מהתושבים, מהארנונה וכו', הנחת עבודה. לאחר שמניחים את כל הנחות העבודה, יש עוד גורם מאוד מאוד חשוב, והגורם הבא הזה ההכנסות מגורמים שלישיים קרי ממשלה ומוסדות וכל השאר, שזה כמעט נתון, זה לא נתון בידינו, אנחנו מקבלים את זה כמובן מאליו כי אין אפשרות להתווכח. ולאחר מכן, אחרי כל הדברים האלה שאוספים, יש לנו את מצבת ההכנסות. אל מול מצבת ההכנסות אפשר לשים את כל התוכניות שבעולם, אפשר לשים את כל החזון שבעולם, את כל הפנטזי שבעולם ובסיכומו של יום השמיכה הזאת קצרה כי צריך להתייחס למה שיש לנו ביד.

אני אגב מתנגד למה שאמר ידידי עמוס להתפרע, אני נגד ההתפרעות,

ההתפרעות בתקציב כי ההתפרעות בתקציב גורמת לדורות הבאים לשלם את המחיר. אני נגד להפיל על הדורות הבאים חוסרים בתקציב, או אי יכולת של תפקוד, ולכן אני חושב שצריך להיצמד ליכולת שלנו בהכנסות אל מול ההוצאות. וכשמגיעים לרמת ההוצאות יש נושא של רמת שירות ויש נושא שמוכתב לנו מלמעלה. אני חושב ומי ששם לב, אני לא יודע אם הדגישו ואני מצטער על זה שאני כאן איחורתי, חלק מההצלחה של מה שקרה במהלך השנים האחרונות בהתנהלות עיריית כפר סבא הוא, שרמת השירות לא יורדת והעלויות בגינם יורדות. זה הרי א' ב' בניהול. זאת אומרת אתה עומד על כך שמתן השירותים השונים לא ירד ואתה דואג לכך שהנושא של העלות בגין זה תהיה פחותה. אני חושב שכל מנהל בכל פירמה פרטית היה מתגאה אם הוא יודע להציב את זה, לכן זה חלק מתקציב שהוא לא גדל באיזשהו התפוצצות כלפי מעלה אבל הוא נותן רמת שירות.

דיברו גם ואני גם את זה רואה בציניות, ואני מצטער אם אני אפגע אבל אני לא מתכוון לפגוע באף אחד כי אני מכבד את כולם. ועדת הרפורמה לא שותפה.

קודם כל אני רוצה להזכיר לכולם. ועדת הרפורמה הוקמה אד הוק למצב שעיריית כפר סבא ברמת קריסה. להזכיר לכם את זה. מה, כבר שכחנו? רק לפני 4 שנים היה מצב של קריסה בעיריית כפר סבא והוקם צוות שאמור היה יחד עם הנהלת העיר החדשה להביא תוכניות שהם יביאו את העיר הזאת לצמיחה. אני שמח שלאחר כשנתיים וחצי יש פה צמיחה, יש פה תהליך של צמיחה. הוא לא מספיק לכל האגפים, הוא לא מספיק, הוא לא מתאפיין במתן שירותים נחוצים לגמרי אצל מקבלי השירותים אבל יש פה תהליך של צמיחה.

יש פה דבר שלא נלקח בחשבון והוא ילקח בשנים הבאות, יש פה הכנסות נוספות שיבואו לידי ביטוי לאחר שחלק מאותה צמיחה וחלק מאותה התפתחות בבנייה יניבו את התוצאה על העניין הזה. ראיתי שמדברים פה על רזרבה כספית לחינוך, אני רוצה להגיד עוד פעם, לפני החלטה שתהיה אבל לי

ברור דבר אחד, שבמהלך שנת 2006 יהיה עודפים בתזרים המזומנים שאז תידרש המועצה הזאת להחליט לאן זה מוצב, ואם זה מוצב לחינוך זה מצוין ואם זה לספורט זה עוד פעם מצוין ואם זה לרווחה ואם זה לתחום התרבות וזה בסדר. ואפשר לעשות את כל השינויים תוך כדי תנועה. זה לא איזשהו דבר שצריך להיקבע עכשיו.

בכלל עיריית כפר סבא עלתה על מסלול נסיעה טוב, עלתה על קולי טוב, היא נוסעת בדרך הנכונה. נכון שתוך כדי תנועה צריך לעשות שינויים נדרשים ואפשר וזה נכון כי לא אישרנו היום תקציב ואנחנו הולכים לנוח שנה כי בשנה הבאה נשב עוד פעם. יש כל הזמן תנועה ויש כל הזמן החלטות ויש כל הזמן רצון להשתנות.

אני רוצה לומר דבר נוסף ולתת קרדיט, נתנו קרדיטים, אני אתן קרדיט לכל אנשי המקצוע, לכל מנהלי האגפים, לכל מה שהופך אני חוזר ואומר את המילה מקריסה מסוימת לפני שנים לצמיחה ובראשותם אייל. דיברו על אייל, אמרת מקצוען, אמרת, איך קראת לו? וירטואוז, אני יודע שדבר אחד אני יכול לומר כאן, שאייל נוהג בניהול את העירייה או את העיר ובניהולו את העסקים של העיר כפר סבא כאילו זה עסקיו הפרטיים. אני יודע להעריך את זה. האיש יודע להתווכח, למצות, להקציב או להפחית בדיוק כאילו היה כספו הפרטי. ואני חושב שאני יודע להעריך את זה, אני חושב שכולם צריכים להעריך את זה. אני בתפקידי כיו"ר מפעל המים אומר לכם את זה, הוא לא מנצח אותי בדרך כלל אבל הדיונים נראים כאילו אנחנו באים משתי פירמות פרטיות, ושם הדיונים אמורים להיות.

אני רוצה להזכיר לכולם, רק לפני כשנתיים וחצי, לפני שקיימנו את המשא ומתן המפרך ושהגענו לסיכומו בדרך של הסכם בין מפעל המים לבין העיר כפר סבא, להזכיר לכם למי שיודע ולמי שלא יודע, איך עברו הכספים בין מפעל המים לעיריית כפר סבא, מה סגר את החורים בפרצה שחסר תקציב, באיזה דרך הועברו הכספים? הכל שקוף, הכל מסודר, הכל ברמה המשפטית הנאותה, הכל בצורה של ניהול תקין. יש כמו לכולם חוסרים מסוימים

בתקציב הזה, בניהול השוטף, אבל אי אפשר תוך כדי צמיחה, תוך כדי התנהלות נכונה, תוך כדי שיפורים מפעם לפעם לבוא בטענות עכשיו, אלא צריך לאורך כל הדרך לעזור ולדחוף את העגלה הזאת, שאני שמח שיצאה מהבוץ והיא עומדת על מסלול תקין.

ואני חושב שבסך הכל יש לנו מסגרת עבודה נאותה, שהיא נותנת את התשובות לכלל האגפים, לכלל תושבי כפר סבא ברמה לא פחותה מערים אחרות, ואני יכול לומר הרבה יותר טובה מערים אחרות, עם שימת לב ודגש לא להתפרע ולא להיכנס לגירעון נוסף. כי אתם יודעים בעצם מה, אם העיר מתנהלת כל כך טוב ויש הכנסות ויש פגיעה, הולכים לבנק לוקחים הלוואות והבנקים נותנים הלוואות לעירייה שמסוגלת להחזיר אותם ואפשר להתפרע. אני חושב שאנחנו נמצאים באותו מסלול שאחד, לא להגדיל את הגירעון אלא לצמצמו. שניים, לעמוד בתקציב לא גירעוני אלא מאוזן ובסיומו של דבר במהלך השנה לעשות תיקונים נדרשים ביחס לתזרים המזומנים ולכספים שיכנסו. אני כמובן אצביע בעד ואני אשמח אם כולם יצביעו בעד כמוני, כי אני חושב שאין תקציב בלתו. תודה.

יהודה בן-חמו: תודה. אבינועם.

אבינועם גרנות: טוב. זאת הפעם השלישית שאנחנו יושבים פה בצורה חגיגית. אני מוכרח לציין, קודם כל החגיגות קיימת ואני מציין לשבח את עצם העובדה שאנחנו נמצאים כאן לפני ה-1.1, בתום הפעלה של תוכנית כלכלית, עם שיפור ניכר מאוד במצב הכלכלי של העיר, בדימוי החיצוני שלה מבחינה כלכלית ומכל הבחינות.

בכל זאת אני רואה הבדל בין הפעם הזו לבין הפעמיים הראשונות. אולי מבחינתי האישית אני לא מדבר פה בשם אף אחד אחר, עבורי זה פחות חגיגית כי כמחזיק תיק החינוך אני שותפתי פחות השנה בהכנת התקציב. ואני לא מתכוון לסדרת ישיבות ועדת הכספים שהיתה, זה היה בסדר גמור זה היה מסודר, אני מדבר על החודש-חודשיים שקדמו להכנת התקציב. וזה דבר שלא קרה בשנה הראשונה, שדווקא היה מהלך מאוד בעייתי של סגירת

בתי ספר ומיזוג בתי ספר ואני הייתי שותף בכל דבר ועניין בלקיחת אחריות, כמובן ראש העיר היה הראשון אבל אילו לא כל המועצה היתה לוקחת את זה על כתפיה היינו בטח נמצאים במחלוקת מאוד גדולה בתוך העיר. ולי זה עושה פחות חגיגי בלב ואני אומר את זה גם לראש העיר, גם לאייל בדידות מלאה, כי אנחנו התחלנו לעבוד בצורה מאוד יפה ומסודרת.

עכשיו, לגבי תקציב החינוך. הוא תקציב, אני מוכרח קודם לתת איזושהי הערת רקע. החינוך במדינת ישראל ולא רק בכפר סבא נדמה לי בהשוואה לרוב התחומים, בניגוד לרוב התחומים שמיוצגים כאן, עבר ועובר קיצוצים פשוט מחרידים. אני רוצה להזכיר לכולם שתקציב החינוך במדינת ישראל משנת 2001 קוצץ ב-3.5 מיליארד שקלים. זה נתון של המרכז לשלטון המקומי, זה לא נתון שלי. יש כאלה דרך אגב שאומרים שיותר, אבל קודם כל אני מדבר על הנתון של מרכז השלטון המקומי.

הדברים שקוצצו הלכו ונכנסו עמוק לתוך הבשר של החינוך. אני מתכוון לשעות של בתי ספר יסודיים, עם הפעלת שיטת שושני. אני לא מאשים אותו אבל כל הפעלת השיטה גרמה לבתי ספר כמעט לקרוס. קיצוצי שעות בתיכוניים, חלקם הוחזרו אבל במהלך השנים קוצצו קיצוצים חריפים ביותר.

היסעים קוצצו ועיריית כפר סבא צריכה להעלות את עלות ההיסעים ב-2006, היא העלתה גם ב-2005, לא בגלל שאנחנו עכשיו עברנו לשיטת הלימוזינות או שיש רכבת קלה במרכז העיר, אלא הילדים מקבלים את אותם היסעים והעירייה צריכה להוסיף פה מיליון וחצי שם 2 מיליון, רק כדי לקיים את מערך ההיסעים הקיים. כל מיני דברים "פעוטי ערך" כמו הדרכות פדגוגיות בבתי ספר, אפילו היסעים בחלק מכיתות חינוך מיוחד, כל זה קוצץ ומקוצץ מיום ליום יותר ויותר.

עכשיו, אני בכלל מדבר על מצב שכפר סבא קודם כל תחליט שחלק מהקיצוצים האלה היא מכסה בעצמה, כמו שעשו הרבה ערים אחרות. זאת אומרת חלק מהגידול שאתם רואים פה בתקציב החינוך, זה לא תקציבי

פעולה מרשימים ורבי רושם בבתי הספר, אלא זה כדי לכסות גירעון שיוצר בעיקר משרד החינוך, גם גורמים אחרים בהשקעה בתוך כפר סבא. ובתוך זה למשל לבצע שיפוצים בקיץ אחד ב-8.5 מיליון שקלים, אף עיר כוללת הגדולות ביותר, ואני ראיתי את כל טבלת הערים בישראל, אולי חוץ מתל אביב, לא השקיע ולא העזה להשקיע סכום כזה בשיפוצים, בעיצוב בתי ספר ובבינוי מבלי להיות מגובים על ידי משרד החינוך כמו שעשתה כפר סבא בקיץ האחרון. ובכלל זה התאמה של שני בתי ספר, אוסישקין וגולדה, כולל בינוי חדש בתוך בתי הספר, גינון חדש בבתי הספר האלה, כדי לקלוט את התלמידים שבאים מבתי ספר השרון, ארון, שנסגרו.

זה בתחום השיפוצים ובתחום הבינוי והעיצוב החיצוני, בהחלט התופעה היא מאוד בולטת. לעומת זאת בדברים אחרים אנחנו לא רואים, אני מסכים אתך מהרבה בחינות, אנחנו לא רואים התרוממות כמו שראינו בתחום הפיזי, בטח לא בכמות הכסף או בגודל התקציב שמושקע, אם כי יש רעיונות יפים שמוביל אגף החינוך, כמו למשל טיפוח לימודי היהדות. זה לא בדיוק הבונטון הפופולרי של כל ההורים ואפילו לא של חלק מאנשי החינוך להוביל דווקא את נושא היהדות ומורשת העם, ובכל זאת מושקעים בזה תקציבים, והשנה הם יתגלו ב-2006.

עכשיו, מול כל הגידולים האלה, כמו גינון, גני ילדים, דמי שכפול, יהדות, אני רוצה לציין שאני אישית הצעתי מספר דברים שהם לא פריצות דרך בתחום התקציבי אבל הם פריצות דרך בתחום החינוכי לדעתי כמובן מי שמציע אז הוא חושב שההצעה שלו היא טובה. וכאן חבל שראש העיר לא שומע אותי, אבל כאן היתה לי אכזבה לא כל כך מאישור או אי אישור הרעיונות שלי, היתה לי אכזבה מהדרך שבה טופלו ההצעות שלי. ובכל זאת אף אחד מאתנו כמחזיקי תיק, אנחנו עושים את עבודתנו אני חושב איך אומרים? למען הציבור בזמננו החופשי, עובדים על הצעות, מביאים מאתנו ניסיון אישי עשיר לפעמים ממקומות אחרים. וציפיתי שנושא כמו הקמת קרן למען תלמידים ליקויי למידה, תהיה פה נושא להשקת כוסית ולא להצנעה בתוך התקציב בלי

שבכלל תוזכר פה כמעט עד הרגע.

ואני רואה בזה בלי קשר לגובה הקרן, אני רואה בזה פריצת דרך. כי כפר סבא, אם היא תקים קרן כזאת, אמנם קטנה יחסית, 90,000 שקלים ב-2006 היא זה אומר שהיא הבינה מהי הבעיה מספר 1 שעוצרת תלמידים מלהתקדם במערכת החינוך וזה אומר שכפר סבא הבינה שמשרד החינוך הולך ומתקפל מהחובות שלו כלפי הנושאים האלה, למרות שבתי הספר עם השירות הפסיכולוגי ומתיה ואחרים עושים כמיטב יכולתם. לא רוצה פה לפרט לגבי אותה קרן, אבל זה היה בשבילי סימן שאולי כשאני מציע אז פחות זוכה לאיזושהי לא מדבר על הערכה אבל לכובד משקל, ואנחנו הרי לא עוסקים פה בתחרויות אחד עם השני. בסופו של דבר כל מועצת העיר אם היא תחליט היום וזה כלול בתקציב להקים את הקרן הזאת, אז עשינו מעשה גדול בסכום קטן יחסית.

הדוגמה השנייה היא הרבה יותר, גם כואבת לי ואני גם הרבה יותר ביקורתית כלפיה. הדוגמה השנייה זו הצעה שהכנו יד ביד או אפילו בנפרד אבל עם אותה צורת חשיבה, גיא בן גל ואנוכי, להפעיל פרויקט השאלת ספרי לימוד בעיר כפר סבא. והדרך שבה התגלגלה ההצעה הזאת היא הרבה יותר מדאיגה אותי מאיך שהיא תיגמר. זאת אומרת היא כנראה תיגמר בועדת כספים ואני מייחל שאולי שם גם יצביעו, תצביע ועדת כספים בעד. אבל לא ראיתי שיש התגייסות של המערכת אבל בעיקר אני פונה אליך ראש העיר ואליך אייל וגם לאגף החינוך, לשנס מותניים ולעשות את אחד החידושים הגדולים שהקדנציה הזאת יכולה לעשות מ-2006 בתחום החינוך, וזה שילד ב-31.8 יחזור הביתה עם שקית ספרים שתעלה לו בערך שליש ממה שזה עולה להורים היום.

אני שוטטתי בקניון בסוף חודש אוגוסט ושאלתי אמהות כמה הן מוציאות על פתיחת שנת לימודים ספרים וכל השאר, לא פחות מ-1,000,200 שקל לילד, לא פחות מ-5,000 למשפחה שיש לה שלושה ילדים. אנחנו פה יכולים לעשות מעשה מאוד גדול, שיש לו הצלחות וקבלות מוכחות בערים גדולות ולא כל כך

חשובות כמו חיפה למשל, שהשאירה יתרה בתקציבה העירוני על פרויקט השאלת ספרים 3 מיליון שקל. את זה סיפר לי גיא בן-גל. אני לא מדבר על חולון כדי לא להעיד על עיסתי. דרך אגב זה לא העיסה שלי, פרויקט ההשאלה בחולון ביסודיים עובד כבר 20 שנה ובחטיבות הוא התחיל לפני שנה. זה כן שייך אלי אבל לא היסודיים.

עכשיו אני רוצה לומר שגם קבלת חוברת התקציב, הכל היה מוכן מסודר, לוח הישיבות היו מסודרות, אבל אני בכל זאת מוצא כאן למחות על כך שאנחנו לא קיבלנו, אני לא קיבלתי את חוברת התקציב הראשונה, את הטיוטה, זמן רב לפני ועדות הכספים.

אני גם רוצה לפנות אליך יהודה, הרי החוק ביטל את הנושא של יו"ר ועדת חינוך כחבר מועצה, ומאז אני ירדתי מיו"רות ועדת החינוך ואני רק מחזיק התיק, אבל אני הייתי רוצה לראות ועדת חינוך מאוד פעילה ופעלתנית גם סביב נושא תוכנית האב, שאני שמח ומברך על התקצוב שלה, לא בתקציב השוטף זה לא חשוב אם זה בתב"ר או בשוטף. ובכלל, אנחנו אנשים כולנו מאוד רציניים, בואו נשב ונחליף דעות, אם זה בועדת חינוך, אם זה במועצת חינוך שבזמנו הצעתי להקים, אבל בעיקר בועדת חינוך ולדון בכל כך הרבה נושאים, חלקם כואבים חלקם הם פריצות דרך.

הנושא האחרון שהוצנע ולא קיים, אמנם יש לי הבטחה של אייל שהוא יתקצב, זה משמר ההורים, משמר הכפר או משמר ההורים, יוזמה כל כך יפה שהוקמה פה בכפר סבא מהקיץ, ודרשתי שהיא תהיה מתוקצבת ולו בתקציב דל. אי כדי לאמץ את הדבר הזה כחלק מיוזמה של העירייה, וב' כדי שהם יוכלו, מתנדבים אבל שיוכלו לתקצב את עצמם. חבל שזה לא מופיע כסעיף נפרד, כדי להראות לכולם, הנה גם היוזמה ההתנדבותית הזאת היא חלק מאתנו.

רק עוד שתיים שלוש הערות קטנות. אני דיברתי על הסכנה, שאנחנו נעמוד כמו כל שנה, באמצע שנה, במצב שנצטרך לתקצב מחדש וכשאמרתי לסנדרוביץ, לא מאשים אותך חס וחלילה, אתה לא אמור לעצב את

המדיניות. אבל כשאמרתי אז מה יהיה אם יוסיפו לתקציב ההיסעים, כלומר יקצצו, נצטרך להוסיף עוד חצי מיליון שקל, אז הוא אומר זה יורד מהפעולות. זאת אומרת זה בסדר, אני אין לי שום טענה על הטענה הזאת. אני רק אומר רבותי, הרי זה לא יהיה ככה שבאמצע שנת לימודים אנחנו נקצץ פעילויות שממילא הם לא מי יודע מה מאוד מתוקצבות ברמה גבוהה. זאת אזהרה אחת. אני חזרתי על ההיסעים ואני חוזר על תקני המורים, על שעות תקן לבתי הספר. זה הבשר הכבד ששם מאוד מאוד אוהבים לקצץ. אגב, מי שמקצץ זה לא משרד החינוך אלא משרד האוצר, אבל זה לא משנה, אנחנו לא תומכים לא בזה ולא בזה.

והערה אחרונה. אני רוצה לומר שבסך הכל ישנם כמה תוכניות חדשות, שהולכות ומתפתחות במערכת החינוך, לא בקצב משביע רצון אבל הם כל הזמן הולכות וגדלות. אחת מהן זה קדימה שמתפשטת אל בתי הספר היסודיים. הייתי רוצה לראות שמה לא 67,000 שקלים אלא חצי מיליון שקלים. אני מקווה שב-2007 אנחנו נעשה את זה. ישנן התוכניות שהזכרתי בנושא היהדות, וישנן עוד יוזמות מאוד מאוד חשובות, שמופיעות בסדרי גודל של עשרות או מקסימום 200-100 אלף שקלים, והם צריכות להיות ברמה הרבה יותר גבוהה.

אני רוצה להודות למנהל אגף החינוך דב רקוביץ, ואני ציינתי בועדת הכספים רק דבר אחד שבא לבטא את צורת העבודה של אגף החינוך. מכל אגפי החינוך שאני מכיר מבחינת המבנים, הבתים, הכפר סבאי הוא הצנוע ביותר וגם מבחינת תקן הוא בין המצומצמים ביותר שאני מכיר. באופן יחסי למספר התלמידים, יש לנו כ-15,000 תלמידים. אני חושב שנצטרך למצוא את הדרך איך לתת, אמנם זה בית היסטורי ונחמד, אבל הוא כבר לא מתאים למינהלה של אגף חינוך, לעיר בסדר גודל כמו שלנו. אבל העבודה נעשית שם מסודר, בדייקנות, במסירות, ועל כך אני רוצה להודות לכל העובדים. תודה.

יהודה בן-חמו : וגם עם ההישגים הכי טובים. משה אבן חן בבקשה.

משה אבן חן : טוב, ערב טוב וחג אורים שמח. אני רוצה להצטרף לקודמיי, שהרעיפו שבחים

על אלו שהכינו, טרחו ועמלו בהכנת התקציב הזה. אני כאחד שנמצא הרבה הרבה מאוד, הרבה שעות בעירייה, משקיע מזמני. אמרו לי אנשים רק חסר עוד שאתה תדפוק כרטיס ואתה לגמרי תהיה כבר חלק מתוך העירייה. ואני ראיתי את אותם אנשים שעסקו במלאכה שזה אייל וסנדרוביץ בראש, כמובן שגם ראשי אגפים שעשו מלאכת קודש. אבל אייל וסנדרוביץ ראיתי איך שכל הזמן הראש שלהם כמה שאני רוצה להטות אותם לנושא אחר לא מצליח. כל הזמן רובם ככולם נמצאים בתוך הנושא של התקציב. אז אייל וסנדרוביץ יישר כוח לכם, באמת עשיתם עבודה נהדרת. אני לא אכנס לכל פרטי התקציב, כי באמת אחרי כל כך הרבה שעות עבודה שנעשתה כאן, לתאר את מה שקרה כאן במספר דקות זה פשוט אני אחטא למטרה.

אבל מאחר וקודמיי דיברו, כל אחד דיבר על התחום הקרוב אליו, כי בסך הכל אנחנו יודעים שאדם קרוב אצל עצמו, אני רוצה להזכיר איזה מין מחלקונת קטנה בעירייה שקוראים לה תרבות תורנית שעליה אני אמון. אולי זה צנינים בעיניך, אני מוכרח לומר שהתרבות התורנית, לא הרבה מכירים את הדבר הזה אבל אני רוצה לומר לכם שנעשית עבודה נהדרת. פעילויות רבות שהעיר כפר סבא לא זכתה בעבר לדבר הזה, לפעילויות הללו. אני זוכה לתמיכה של ראש העיר, של המנכ"ל, של כולם. לא תמיד, אני רוצה לומר לכם, לא הכל יפה. אני מצר על כך למשל שהשנה האחרונה עשינו הרבה מאוד פעילויות, שכמובן הפעילויות הללו עולות כסף, וביקשתי להגדיל את התקציב ולא זכיתי לכך. אבל מה? אני מוכרח לומר לכם שמשרד החינוך שהוקיר את העבודה שלנו, הוקיר והכיר, וזו השנה הראשונה שקיבלנו תמיכה ממשרד החינוך. זה לא היה בעבר.

ושקיבלנו כסף ממשרד החינוך, חוץ מההוקרה שמסביב לזה, ובשנה הבאה הם ישלשו לנו בעזרת השם, ישלשו לנו את התקציב, וכל זה למרות שאנחנו עובדים בתנאים כמעט בלתי אפשריים, בלי משרד, עם בקושי חצי משרה של מנהל מחלקה, שלצערי הרב הוא חלה לאחרונה ואני ממקום זה שולח לו רפואה שלמה. שיחזור מהר לעבודה, זה שמשון ממליה מי שלא יודע, שהוא

עבר ניתוח והוא לא מתפקד לאחרונה כמו שאני מצפה. ואני זקוק לו אכן לעבודה, בינתיים אני עושה גם את העבודה שלו. ההוקרה הזו של משרד החינוך, אני מקווה שהיא תפתור לי את אותה הבעיה שבתקציב שהוגש כאן זה לא בא לידי ביטוי. אז בהחלט תודה לכל מי שעוזר לי, באמת בכלל לא רק הצמרת עוזרת לי אלא גם אחרון העובדים של העירייה וכל מי שמסביב, ואני זקוק לעזרה אני מקבל אותה. באמת תודה רבה, גם לכל עובדי העירייה ולכל מי שסובב אותנו.

יהודה בן חמו: תודה משה, קובי.

קובי אוחיון: אין לי כוונה פה לתת סקירה לתחומי האחריות שלי. אני גם לא חושב שזה המקום להלאות את האנשים. אפשר לייחד ישיבות נפרדות בתחומי האחריות של כל מחזיק תיק ותיק, והוא יעשה את זה בצורה מכובדת. אין לי גם כוונה לא להעביר ביקורת וגם לא להתייחס לתחומי האחריות של מחזיקי התיקים האחרים, עמיתיי חברי המועצה. אני גם לא מתנגד שדבריי ילכו ברחש של סופגניות, זה עדיף מצחצוח חרבות. ואני רוצה בכל זאת להתייחס למשהו ענייני שאמר בוקי. מכיוון שאני החזקתי בתיק הספורט בקדנציה הקודמת, אז מותר שיהיו תפיסות ניהול שונות בתחום הספורט. ואני בניגוד לבוקי חושב, שרשות מקומית לא צריכה לנהל את הספורט התחרותי בעיר, והיא גם לא צריכה להקים רשות ספורט. אנחנו היינו עדים לקריסות כלכליות של מועדונים, מועדוני ספורט שהיו סמוכים על שולחנה של העירייה. אנחנו רואים שההפרטה דווקא וניהול באמצעות עמותות של מתנדבים שמתמחים וראו גם את ארגוני המתנדבים האחרים בתחומים האחרים, הם מתמחים בתחומי העיסוק שלהם, הם יודעים לנהל טוב יותר את זה מהעירייה. העירייה לא ערוכה לניהול הספורט המקצועני התחרותי. לטעמי בתחום הספורט העירייה צריכה לעסוק יותר, בתחום הניהול של הספורט העממי לציבור הרחב. ואני חושב שמעבר לדברים האלו אני לא באתי לחלק ציונים. אני חושב שבוקי עושה עבודה יפה בתחום הספורט. גם בהתחשב במגבלות שיש לו. אני

חושב שבטקס האחרון של חלוקת המלגות לספורטאים המצטיינים היינו עדים להישגים יפים מאוד, וזה משהו שיש להתברך בו. אני משוכנע שהוא רוצה יותר ויש לו תוכניות ארוכות טווח בתחום ההשקעות בתשתיות ספורט אין אח ורע למה שנעשה בשנתיים האחרונות. וכמי שבא מהתחום הזה אני יכול רק להצדיע לד"ר בוקי צי"ש. מעבר לכך אני חושב שאני יכול לעסוק רק בתופעה כללית שקיימת בעיר, באמת תופעה שחורה לי. יש איזה תופעה של איזה מרה שחורה שאין לה שום מקום. יש תופעה של כאילו איזה קבוצה קטנה וירטואלית שיוצרת איזה תחושה של כאוס ושל איזה אוירה של כשלון או אוירה של חוסר מעש או מינהל לא תקין וכיוצא בזה.

גם אם נעשות טעויות בדרך, ואני לא מכיר עשייה ללא טעויות, אני חושב שהתמונה הזאת רחוקה מלהיות המציאות שמתהווה לפנינו. כמי שהיה גם בקדנציה הקודמת, כשם שבקדנציה הקודמת לא הכל היה רע, יש מי שמנסה לצייר שהכל רע בקדנציה הזאת, וההפך הוא הנכון. כמי שסבל מחנק כספי בקדנציה הקודמת, עם כל הרצון ליזום ולהוביל דברים ולמנף אותם, היה מחסור תקציבי, לא היה תזרים מזומנים בכלל, לא היה על מה לדבר. תוכניות היו בשפע.

כשאני רואה את הפעולות המבורכות שנעשות בקדנציה הזאת, ונכון, הציבור אולי לא רוצה להתייחס לנושא של איזון תקציבי, שיפור המצב הכספי של העירייה, אבל בלי הפעולות הבסיסיות האלו, אי אפשר לבצע שום פעולה ואי אפשר לממש שום תוכנית. וכדי לייצב את המצב הכספי, צריך לעשות פעולות כירורגיות קשות. והיה אומץ לעשות את זה. אני זוכר את חברי אייל יוניאן שעמד בראש ועדת החירום הכלכלית, תרצו ועדת רפורמה, היי נואח, ואין לי שום כוונה לפגוע בוועדת הרפורמה שקמה בכהונה הזאת. אבל אייל יוניאן הוביל את כל השינויים המבניים והוא הוביל את כל הפעולות הכואבות, ולראש העיר ולחברי מועצת העיר ולהנהלה היה האומץ לממש אותם. יש הבדל בין רצונות לבין מימוש. תוכנית מגרה לאיחוד ספורט נוער ותרבות היתה במשך 4 שנים, אבל בקדנציה הזאת האנשים מימשו את התוכנית

הזאת ואף הכניסו לה שיפורים וראייה אישית של המצב. אני חושב שלא, אני חושב שמראש שמנסים לצייר לנו, איזה קומץ שמנסה לצייר לנו איזה תמונה שחורה, אנחנו לפעמים מאבדים את התמונה כולה. אני חושב שחברי המועצה פה יכולים להיות גאים, יכולים להיות גאים במה שנעשה בקדנציה הזאת. יש עוד הרבה מה לעשות אבל התוכניות נמצאות ומונחות. אני לא חושב שהקדנציה הקודמת היתה יכולה לחלוטם על הוצאת הפארק מהכוח אל הפועל ללא ייצוג המצב הכספי.

שבע שנים פרוייקט האוניברסיטה היה תקוע. שבע שנים הוא היה תקוע, והיה אפשר להגיע לפתרונות של היום כבר אולי הדברים היו נראים אחרת. רבותי, הנהלת העיר הנוכחות וראש העיר בראשה פשוט חתך דברים וקיבל א מה שהציעו אז ולא ביצעו. והפרוייקט הזה יצא לדרך, ואני חושב שתוך זמן קצר הוא יכניס לקופת העירייה קרוב ל-70 מיליון שקל. ותארו לכם, אמנם זה בקרנות הפיתוח, אבל מי אמר שבתוכנית ההבראה אי אפשר לייעד חלק מקרנות הפיתוח לכיסוי בהסכמה של משרד הפנים לכיסוי חובות שוטפים? ומי אמר שקרנות הפיתוח האלה לא נותנים לנו נשימה כספית לבצע את כל תוכניות הפיתוח שלנו העירוניות? ויש במגרה הרבה תוכניות. כמי שממונה על הפיתוח העירוני יש תוכניות למכביר והם מוכנות, אבל ללא קרן נושמת ומלאה אי אפשר לעשות דבר. אי אפשר לעשות דבר, שיהיה מובן.

ואני חושב שאף אחד מכם לא טעה שהעמיד בראש המערכת ההנדסית הזאת את רמי ראובני שיושב פה. אני חושב שבזמן קצר הוא כבר הוכיח עד כמה הבחירה בו היתה מוצלחת. אף אחד לא טעה רבותי, גם מותר להודות בטעות שנעשית, טעות בשיקול דעת, אולי בתום לב, אני מאמין. אני מכיר את גיא ועובד אתו צמוד ואני מאוד מעריך את הפעילות שלו. אני חושב שהוא עשה בנושא נגישות נכים מה שלא עשו במשך שנים. הוא מוביל את זה בצורה מושכלת, יש לנו שיתוף פעולה פורה אבל גם כשאנחנו צריכים להעביר ביקורת הדדית אנחנו עושים את זה בכבוד. אני חושב פה הוא טעה, הוא וחברו טעו פה.

ואני חושב שכדאי שאנחנו נוכל להרים ראש, באמת, אני מרקין ראש גם כשמעבירים ביקורת על קדנציה קודמת, ואני אומר לכם, יש פה חברים שהיו שם בקדנציה הקודמת, אנחנו יודעים שלא הכל מוצדק ולא הכל שחור, אבל צריך להתקומם נגד התופעה של להפוך את כל הקדנציה הזאת למשהו שחור. אני חושב שראש העיר נתן ממש כקליפת האגוז איזה סקירה על כל ההישגים בכל התחומים. אני רוצה להגיד לכם כמי שקדנציה שנייה נמצא במועצה, אני גאה. אני גאה בהישגים בתחום התרבות, אני גאה בהישגים בתחום מפעל המים. אני חושב שאיזיק יואל מוביל שם מהפכה. אני מציע לכם אפילו, אני מציע לכם לבקר בגלי השרון שיתן לכם איזה קמצוץ מהחשיבה שנעשית במפעל המים. וגלי השרון זה לא איזה תוצאה של קפריזה ואיזה ריצת עמוק להשקעות, זה תוצאה של חשיבה יסודית, של תוכנית עסקית ושל החלטות מושכלות וטראו איך המקום נראה. לפני כן הוא היה ג'נקיידה. ככה הוא עושה בתחומים האחרים. אני יכול למנות כל בעל תפקיד ותפקיד פה, שאני חושב שהוא עושה עבודה נפלאה.

ואני לא חושב שאנחנו צריכים להרגיש, לא הייתי אומר אשמים במשהו, להפך, אנחנו צריכים ללכת בראש מורם, אני מאוד מעריך את זה. אני גם מאוד מעריך רענון של השדרה הניהולית בעירייה, כמו כל גוף, גם אם טועים בבעל תפקיד כזה או אחר, אני חושב כל גוף חי ונושם במשך 40-50 שנה זקוק לרענון ולכוח צעיר ולחלופי משמרות. וזה לא קל לעשות דברים כאלו. אז אני לא מתכוון להעביר שום ביקורת, גם אם יש אני אגיד אותה בפורומים המתאימים. אני מתכוון לומר יישר כוח ואני מצביע בעד התקציב בגאווה גדולה.

יהודה בן חמו: תודה רבה. גיא.

גיא בן גל: טוב, ערב טוב לכולם. אני מניח שהיושבים ביציע כבר יגעים מעט, אני מקווה לא לייגע אותם, אני אשתדל בני לקצר...

בנימין כברה: לא, לתמצת אמרתי, לא לקצר.

גיא בן גל: מאחר ואתה לדעתי עוד לא דיברת, אז יש לך אינטרס אולי יותר מכולם שאני

אהיה תכליתי. יש כאן חברי מועצה שלא נמצאים פה, לא כאן, הם פשוט לא כאן. הם הצהירו מראש שהם חלקם לא כאן בגלל שהם מביעים את המחאה שלהם באי נוכחותם. יש חבר מועצה שהוא במקרה שותפי לסיעה, שדאג להגיד שהסיבה שהוא לא כאן אין לה קשר ולו הקל שבקלים למחאה נגד התקציב. אם יורשה לי אני אסווג את החברי מועצה שהם כידוע 19 במספר אבל לצערי לא יושבים כאן 19 ליד השולחנות, לשלושה סוגים. אלה שלא נמצאים פה, אלה שנמצאים פה אבל לא בקיאים ברזי ספר התקציב, ואלה שנמצאים פה אבל ירדו לשורש עומקו של התקציב.

ואני חושב שאני בצניעות יכול להגיד שאני שייך לקטגוריה השלישית של אלה שדאגו לקרוא את הספר שנמצא לידי. וניסו להתעמק בו כמיטב יכולתם כי הם ראו בזה בעצם חלק אינטגרלי מהחובה המקצועית שלהם כחברי מועצה. מי שחושב שזה מקרי שאחת לשנה נדרשת מועצת העיר על פי אותו עיקרון ארצי שנדרשת כנסת ישראל לאשר אחת לשנה תקציב, כנראה משלה את עצמו. ואם הוא משלה את עצמו שהעובדה שבהיעדר נוכחותו פה יהיה האירוע המקביל שהוא נמצא בו כרגע חשוב ככל שיהיה, מהווה משהו שמצדיק את אי הנוכחות שלו כאן אז אני חושב שהוא טועה.

אנחנו אגב היינו עדים אפילו לביטול של ישיבת מועצת עיר פעם אחת, בגין אירוע מאוד חשוב שהתקיים, שבמקרה יש לו קשר עד כמה שאני יודע לאירוע של אותו אדם שבגינו לפחות שניים מחברי המועצה אני יודע לא נמצאים כאן הערב. וגם זה מעיד על סדר עדיפויות. אני אעביר לך את זה בסוף אם זה מאוד עקרוני לך.

יפתח אלגוב: על אחד אני יודע, על אחד הוא אמר. מהסיעה שלו מה אתה רוצה?

גיא בן גל: יפתח, אני חושב שעד עכשיו נמנענו מלקטוע זה את דברי זה. אני לא חושב שמישהו פה יחלוק עלי, כולל אותך, שכמו כל עקומת למידה גם עקומת הלמידה של חבר מועצת עיר היא פועל יוצא של כמה דברים. קודם כל של איכות הלמידה שלו, שתיים של איכות הלמידה של אלה שהוא מספיק חכם ללמוד מהם, ושלוש פועל יוצא של הניסיון שהוא צובר או היא צוברת במשך

השנים.

אז כמו שאתם יודעים אני חבר מועצה חדש וזה בסך הכל התקציב השלישי שאני נדרש לדון ולאשר אותו. יש כאן שיאן במועצה, שרק הערב למדתי שזה התקציב ה-23 שהוא נדרש לאשר, קוראים לו בני חברה, כי זאת הקדנציה החמישית שלו. אז אני יכול באופן כמעט אוטומטי להניח שרמת הניסיון שהוא ניחן בה גדולה משלי, כמי שזה התקציב השלישי בסך הכל. חלק כמוני נדרשים פעם שלישית, חלקנו פעם שמינית, חלקנו פעמים אחרות.

אני ניסיתי לפחות על חוסר הניסיון בשנים שיש לי בלמידה יותר אינטנסיבית של התקציב. אני מוכרח לציין שנתפסתי כקטנוני יחד עם שני חברי מועצה נוספים, כשהסבתי לתשומת לבם של מנכ"ל העירייה וראש העיר ועמיתיי למועצת העיר, שפקודת העיריות כנראה לא באופן מקרי ולא באופן סתמי ולא באופן קטנוני, מצאה לנכון לציין באחד מסעיפיה, שעשרה ימים לפני אישור תקציב צריך להיות מובא ספר התקציב לידי חברי המועצה. ואז נכנסנו לשאלה פרשנית שנדרשה אליה גם היועצת המשפטית של העירייה, עו"ד בתיה ברף שאני מאוד מכיר ומוקיר את מקצועיותה. והתחילה שאלה משפטית האם הנוסח שמובא לעיניהם של חברי המועצה, האם הוא הנוסח הסופי או הנוסח ההתחלתי?

בסופו של דבר אנחנו החלטנו, גם אני וגם חברי המועצה האחרים, שלא רוו נחת מן העובדה שהנוסח הסופי אחרי כל התיקונים שנעשו שהובא לעיניהם, לא זו בלבד שלא הובא לעיניהם 10 ימים לפני על מנת שיוכלו לבחון כעומק וכנדרש וכמצופה מהם את ספר התקציב, אלא פחות מזה. ואני יכול להגיד שכמי שלא רגיל לעבוד עם ספרים, כי בעידן של שנת 2005 ועוד מעט 6, לא יודע כמה מכם אני רגיל לעבוד עם קבצים של מחשב. ואת הקובץ הסופי שכולל את התקנים של עובדי העירייה, זכיתי לקבל בסך הכל 24 שעות לפני הישיבה הזאת.

עכשיו, אני לא רוצה להתייחס לעובדה שהיו ישיבות הכנת תקציב. אני מודה שאילו עבודה מנעו ממני להשתתף בכולם. אני חושב שאם השעות היו

נקבעות באופן שמתחשב יותר במרבית חברי המועצה שעובדים לפרנסתם מחוץ לעירייה, יכול להיות שלקבוע שעה של חמש וחצי בערב היא לא ריאלית, באופן שמצפה מכל חברי המועצה או לפחות מרובם להשתתף. אז בצד הביקורת על מיעוט המשתתפים בישיבות הכנת התקציב יכול להיות שלשנה הבאה צריך לזכור שמרבית חברי המועצה לא מסיימים את יום העבודה שלהם בחמש בערב באופן שמאפשר להם להגיע לישיבת הכנת תקציב חשובה בשעה חמש וחצי. והיו שתי ישיבות שהתחילו בשעה הזאת.

אני יכול להגיד ואני אתפתה לדבר על הנושאים שאני היתה לי את הזכות לרכז אותם בכמעט שנתיים האחרונות, קצת פחות, מאז שנחתם רשמית הסכם קואליציוני בין סיעת שינוי לבין ראש העיר ומועצת העיר. שבפירוש בתחום הנוער ובתחום הנגישות לנכים, שאלה שני הנושאים שאני לקחתי על עצמי אחריות ציבורית לגבי ההובלה שלהם, חלקם באופן סמלי וחלקם באופן מעשי. יש בפירוש בשורה בשנתיים האחרונות, בשורה שלראש העיר ולמנכ"ל ולעובדים הבכירים הרלוונטיים במחלקת הנוער ואחרים יש בפירוש מעורבות אישית. אין לי ספק יהודה שהרקע האישי שהגעת ממנו הוא אחת הסיבות העיקריות שמחלקת הנוער נהנית לא בציניות ולא באופן סתמי מתנופה בפעילות שלה, ביחס שהיא מקבלת, בעובדה שהמיזוג עשה לה טוב במונחים של המיזוג שנעשה באגף התרבות הנוער והספורט. התייחסת לפרמטרים של הנוער בדברים שלך, ולכן אני לא אחזור עליהם. אני שמח שמה שהיה ב-2005 במובן החיובי של המילה, אם זה במונחים של הכפלת תקציב תנועות הנוער, אם זה בהרבה מאוד דברים אחרים שקצרה היריעה מלפרט אותם. מה שהיה הוא שיהיה גם ב-2006 ואני שמח על כך.

תחום הנגישות לנכים שאני מוכרח להגיד שלצערי בתחום הזה בקדנציה הקודמת לדעתי לא נעשה מספיק. אפשר להגיד שבשנתיים האחרונות גם הודות למאמצים שלי אבל בפירוש לגיבוי שנהניתי ממנו, נעשו כמה פעולות שלא נעשו מעולם בעירייה עד היום.

קודם כל מונה ממונה עירוני שמרכז את הטיפול בנושא הזה, שמו חיים אבן

והוא עושה עוד דברים בעירייה. אבל אני מכיר אותו מקצועית בזיקה הזאתי והוא עושה עבודה נהדרת. ומצדיק את האמון שניתן לו כדי לרכז את הנושא הזה.

תוקצב סקר נגישות עירוני שבימים אלה העבודה הסופית שלו מושלמת. הוסדרו בחלק מבתי הספר נגישויות לתלמידים נכים, שבמובן הזה היה שותף מלא אגף ההנדסה, שצריך לברך אותו על זה ואגף החינוך, שביצע שיתוף פעולה מאוד יוצא דופן ובמובן החיובי של המילה והצליח להביא להגשתם של בתי ספר.

חניות נכים זה תחום שבזכות ידידי קובי אוחיון שציין ששיתוף הפעולה שהיה בינינו בנושא הזה הוא בהחלט ראוי לציון, ואני מודה לו על זה כמחזיק תיק תחבורה עזר לי ועזרתי לו באמצעות ועדת הנגישות להוביל את הנושא הזה. אם באמצעות סימון חניה, אם באמצעות הסדרה חדשה של קריטריונים ועוד ועוד ועוד.

אבל בשונה מחבריי כמו שאני עשיתי כרגע, נטו להאריך בדברים מה היו התחומים שהיו קרובים לליבם ואיפה התקציב חיובי לגביהם ואיפה קצת פחות, אני לא רואה את התפקיד שלי כחבר מועצת עיר רק כמי שאמור לקדם את התחומים הסקטוריאליים הספציפיים שעליהם הוא אמון, אם מתוקף הסכם קואליציוני ואם מתוקף העניין האישי והמקצועי שהוא רוכש להם.

וככזה אני רוצה להתייחס קונקרטי לתקציב, ולהעיר כמה הערות ביחס לתקציב. אני רוצה להקדים ולהגיד שאם יש החלטה כחבר מועצת עיר שאני גאה עליה, שלם אתה וחושב שהיא נעשתה על ידי ועל ידי עמיתיי בצורה האחראית והנכונה ביותר, זו החלטה לתמוך במינויו של אייל יוניאן למנכ"ל העירייה.

אני חושב שבפרספקטיבה כמעט של שנה וכמה? וחצי, זה נראה הרבה יותר דרך אגב, אבל בשנה וחצי האחרונות אני חושב שבפרספקטיבה לאחור, אולי אפילו עמיתי שמעון פרץ יסכים שלמרות השגות מסוימות שקשורות מבחינתו לדרך שבו מונה האיש, את עבודתו הוא עושה נאמנה, במקצועיות.

הוא קיבל על זה קרדיט אני חושב מקיר לקיר, ללא קשר לזיקה פוליטית, גם מגורמי מקצוע במשרד הפנים.

אני יכול לספר לכם אישית, בתקופה כמו שהיה המעסיק שלי לפני שנה וחצי, שר הפנים אברהם פורז והמנכ"ל שלו בר לב, שבחו באופן אישי את הפעילות של יהודה בן חמו ואייל יוניאן, שכמו שהרבה אמרו פה, ירשו מצב לא פשוט. חלק הגדירו את זה כבוץ, יש כאלה שאמרו שזה היה בוץ טובעני במיוחד, יש כאלה שהיו שותפים לבוץ הזה ביצירתו וביציאה ממנו. אבל אם יש דבר שמקומם אותי, זה שלא אחת, בעיקר חברי המועצה הותיקים, שאני מכיר ומוקיר את כולם, אומרים לי תשמע גיא בן גל, אתה חבר צעיר ונמרץ, אתה עושה את עבודתך נאמנה ולא אחת לשונך משחררת חרצובות לשון ביקורתיות משהו. אם רק היית בקדנציה הקודמת או בזו שלפניה והיית רואה איך העיר הזו התנהלה ואיך הצרו את צעדיהם של חברי המועצה בין אם הם היו בקואליציה ובין אם הם היו באופוזיציה. ואם רק היית רואה את ההתנהלות התקציבית שהיתה, ואם רק היית עד להשתלשלויות הלא תקינות שהיו בעבר, אז כנראה שלא היית מדבר באותה לשון קשה כפי שאתה לפעמים נוהג לעשות.

ואני רוצה להגיד כאן באופן הברור ביותר. מבחינתי למרות שנעשו דברים חיוביים בכהונות הקודמות, הכהונות הקודמות אינן אינדיקציה להשוואה לאיך עיר צריכה להתנהל במובן הפוזיטיבי של המילה. אם ירשנו סיטואציה כל כך קשה, גם מבחינה כלכלית, גם מבחינה ניהולית, גם מבחינה פוליטית, מועצה לאומתית שהיתה מסוכסכת ומפולגת. אפשר להאשים בזה את ראש העיר הקודם, אפשר להאשים בזה את חלק מחברי המועצה, אבל זאת היתה הסיטואציה. העירייה הגיעה לתת תפקוד עד כדי חוסר תפקוד מלא, באופן שמה שאנחנו עושים הערב לא היה מובן מאליו עד לפני שנתיים. לאשר תקציב לא היה דבר מובן מאליו בקדנציה הקודמת. ואני רוצה לחיות בעירייה ולכהן כחבר מועצת עיר בעירייה, שלהעביר תקציב לא בהכרח יהיה דבר מובן מאליו, אבל יהיה ברור שזה דבר שצריך לעשות אותו לפני סוף שנת

התקציב. וזה לא היה פעם שעברה. ולכן מבחינתי כל מה שהיה בעבר לא מהווה פרמטר להשוואה.

ואם אמרתי את זה, אני חושב שבמידה רבה אחרי השבחים שחילקתי, ועמוס אמר שקל לבקר, אז אני מסכים אתך, אבל צריך ליצור תמהיל נכון בין הביקורת לבין דברי השבח. וביקורת יש. גם לי יש ביקורת. וכשאני למדתי את ספר התקציב, אחד הדברים הראשונים שאני עשיתי, זה שלקראת תקציב 2006 צריך קודם כל ללמוד טוב מה נעשה בשנת 2005. בשנת 2005 אני אזכיר לאלה מידידי שספר התקציב לא נמצא לשולחנם, אושרה הצעת תקציב בסך 367 מיליון שקל. לפחות על פי הנתונים של הביצוע החצי שנתי לשנת 2005 במונחים של הכנסות העירייה, אני למדתי ששיעור ההכנסות החצי שנתי בשנת 2005 עומד על 177 מיליון שקל.

אם אנחנו נכפיל את סעיף ההכנסות החצי שנתי הזה פי שניים, אנחנו נגיע בחישוב קל לסף הכנסות של 354 מיליון שקל. המשמעות בתפיסתי, לא ככלכלן ולא כבן של כלכלן ובטח לא כרואה חשבון, היא שאם רף ההכנסות על פי חישוב חצי שנתי כפול שניים מגיע ל-354 מיליון שקל, בעוד שאושר תקציב של 377 מיליון שקל, לכאורה המשמעות היא שיעדי ההכנסה לשנת 2005 נמוכים בכ-12 מיליון שקל לעומת התקציב שאושר בפועל בשנה שעברה.

אני בטוח שיהיה מי שיתקן אותי ויתן פרשנות אחרת לגמרי, אבל אם אני אלך צעד אחד נוסף קדימה...

בנימין כברה: מכאן אתה מבין שהניסיון ללכת לחצי שנתי הוא לא נכון.

גיא בן גל: יפה, זה תשובה שצפיתי אותה בני ידידי, שהחצי שנתי לא משקף, אז אפשר לשאול שאלה, אז למה הוא מופיע בתקציב אם הוא לא משקף שום דבר? הוא כנראה משקף משהו אחרת הוא לא היה שם. תכף אני אגיע אגב לעוד משהו לקוי בנתוני הסעיפים התקציביים החצי שנתיים. אבל אם אני ממשיך בני במטוטה ממך, עם הפרשנות שלי לזה שתקציב חצי שנתי כפול שניים בכל זאת משקף מגמה מסוימת, גם אם היא לא מדויקת ומשקפת את המציאות

באופן מלא. הרי שאם יעדי ההכנסה בשנת 2005 היו לכאורה נמוכים ב-12 מיליון שקל לעומת התקציב שאושר, אז אנחנו נדרשים עכשיו בתקציב 2006, על בסיס נתוני הכנסה עירוניים שהם דומים למדי לאלה שהיו בשנת 2005, לאשר תקציב בסך כולל של 373 מיליון שקל.

אז אם אני ממשיך באופן עקבי עם הפרשנות שלי, אני מגיע למסקנה שיעדי ההכנסה של שנת 2005 הם עכשיו רחוקים מרחק של 18 מיליון שקל בהצעת התקציב בפועל. זה חבר'ה כשאנחנו לוקחים בחשבון, מי שהיה שותף לדיונים, שאנחנו בעצם ברגע האחרון הוספנו כאן תוספת תקציב של 4.4 מיליון שקל, שנעשו על פי דרישות תקציביות, כל אחד בממלכתו, כל אחד בתחומו, באופן שלגיטימי והופך לחלק אינטגרלי מריטואל אישור התקציב השנתי.

דובר : גיא, שאני אבין, אתה מדבר רק על הוצאות.

גיא בן גל : אני מדבר על הכנסות, הכנסות בלבד. אני גורס שאם מקבלים את הפרשנות שלי, שיכול להיות שהיא פרשנות סובייקטיבית ואולי אפילו מישהו יגיד שהיא מוטעית. אני בטוח שיש מי שיחלוק עליה, אבל מי שכן יסכים אתי לגבי הפרשנות הזאת, יטען שלמעשה לתקציב המוצע אין הלימה נכונה בין הכנסות דה פקטור לבין הוצאות דה פקטור. ובאופן כזה אנחנו עשויים למצוא את עצמנו, לאור ההצעה שמונחת לפנינו כאן, בסיטואציה בסוף שנת 2006, שיעדי ההכנסות לא ידביקו בעצם את יעדי התקציב שאנחנו נדרשים לאשר כאן. ואז יקרה אחת משתיים.

יהודה בן חמו : גיא ברשותך. מכיוון שפתחת ואמרת שאתה לא רוצה לייגע את הקהל, לפחות אותנו אתה רוצה אבל את הקהל לא, ואני נהנה לשמוע את הביקורת. יחד עם זאת, אם תוכל לתמצת את הדברים, כי אני רואה שאתה רק בשליש הראשון של העמוד.

גיא בן גל : אני במחצית דבריי. ומאחר וגם מדדתי את זמני אז אני רואה שאני מדבר עד עכשיו 14 דקות ואני במחילה מכבודך אנסה לדרוש עוד 12.

יהודה בן חמו : אני לא, מכיוון שאני לא בטוח שהוא נותן לך את העשר דקות שלו, אז אנא

ממך תתמצת.

גיא בן גל: אני מזמין אותך לברר את זה אתו אם זה מהווה מבחינתך מגבלה בזמן הדיבור שלי.

יהודה בן חמו: קדימה.

גיא בן גל: יש פה נוהג לא רשמי במועצה שלפחות בישיבות תקציב...

יהודה בן חמו: אני לא מגביל אבל...

גיא בן גל: אחת לשנה, אנחנו לא מחילים את הסעיף בפקודת העיריות שמגביל כל חבר מועצה לעשר דקות, אני כבר חרגתי ממנה ב-4 דקות.

יהודה בן חמו: רק תחדש, אני לא מגביל בזמנים, תחדש דברים כי את השאלות האלה שאלת בוועדת הכספים וקיבלת גם תשובות.

גיא בן גל: אני אשתדל, תראה בזבזנו עכשיו דקה לחינם על ההערות האלה.

עמוס גבריאלי: אם תקבל תשובה הולמת לשאלה המספרית שלך, אני שואל אותך...

גיא בן גל: אני מבקש שלא תקטע אותי.

עמוס גבריאלי: התוצאה ידועה מראש אז מה הטעם?

גיא בן גל: אני מבקש שלא תקטע אותי.

עמוס גבריאלי: אתה מעלה פה מתמטיקה...

יהודה בן חמו: השאלה הזו נשאלה בוועדת הכספים והוא קיבל תשובה, זה לא בשבילנו.

גיא בן גל: אני טוען בפרשנות הסובייקטיבית שיש לי זכות ולגיטימציה מלאה להעלות אותה כאן, שהיכולת של העירייה לעמוד ביעדים שהיא מציעה בספר התקציב שמונח לפנינו כאן היום, מוטלת בספק...

עמוס גבריאלי: אז הבוס שלך לשעבר טעה שהוא אמר שהוא שווה משהו?

גיא בן גל: עמוס, אתה קוטע אותי בפעם השנייה וזה כבר הופך למעשה לא נימוסי.

עמוס גבריאלי: אם זה לא מעשה מגונה זה בסדר.

גיא בן גל: ואתה מחזיק תיק התרבות אז מצופה ממך לשמור על נימוס אני חושב אפילו יותר מאחרים.

עמוס גבריאלי: אם זה לא מעשה מגונה זה בסדר.

גיא בן גל: הטענה שלי שלאור המציאות העגומה שתיארתי, יש בעצם כמה דרכים מאוד

מצומצמות שבעזרתם ניתן לכסות הוצאות לא צפויות והגיוניות כפי שלדעתי מוצגות בתקציב הזה, מול הוצאות צפויות. אפשרות אחת היא כמובן להעלות מסים ואפשרות שנייה היא להעמיק גבייה. יש לנו עובדת עירייה מאוד מסורה ומאוד חרוצה שקוראים לה דבורה הררי, שלדעתי עושה עבודה נהדרת.

יצחק יואל: אפשרות להעלות מסים, מאיפה אתה מביא את זה?

גיא בן גל: כי צו הארנונה יקירי, אם היית טיפה חושב לפני שהיית אומר את זה, עוד לא אושר לשנת 2006.

יצחק יואל: אנחנו נמצאים בלב העליון?

גיא בן גל: אז לכאורה פתוחה לך האפשרות להעלות את המסים לשנת 2006.

יצחק יואל: הבנתי, אתה מציע את זה?

גיא בן גל: אני לא מציע, אני אומר שזאת אחת האפשרויות. אתה שאלת שלא ניתן, אני אומר לך שניתן באופן פוטנציאלי. קיבלת תשובה לשאלה?

צו הארנונה אנחנו העירייה היחידה באזור השרון שעדיין לא אישרה את צו הארנונה לשנת 2006. לכן באופן פוטנציאלי יש לך לפחות את האפשרות באמצעות העלאת מסים לכסות את אותם גרעונות שאני לכאורה מדבר עליהם.

אפשרות שנייה היא כמובן להעמיק את הגבייה על בסיס המקורות התקציביים הקיימים.

לצערי הרב העירייה בחרה השנה להעמיק את הגבייה באפיקים שחלקם בעיני לא לגיטימיים. אני אציין רק דוגמה אחת, שהיה לה גם ביטוי תקשורתי בשבוע שעבר. אני לא אכנס לכל עובי הפרטים אבל העירייה בחרה מתוך הגדרה סובייקטיבית של מעמד של מחזיקי דירות ודיירי משנה, לבוא לקבוצה לא מבוטלת של אנשים, שהם בהגדרה אוכלוסיות מוחלשות, בעיקר קשישים, עולים חדשים ונכים. וביום בהיר אחד אמרו להם אופס טעינו. אתם לא מוגדרים כמחזיקי דירות, אתם מוגדרים כדיירי משנה וככאלה ההנחות שזכיתם לקבל מהעירייה בטלות, ולכן אתם נאלצים להחזיר

אחורה, לא באופן רטרואקטיבי כי הסבה לתשומת לבי עוי"ד ברף שהגדרה רטרואקטיבית היא הגדרה שנכונה רק לשנים קודמות. אבל נכון לאותה שנת 2005, הם נדרשו להחזיר אחורה את אותם הנחות שהם קיבלו להם. בעיניי זה אפיק גבייה לא לגיטימי, גם אם הוא חוקי הוא לא מוסרי. הוא מעיד על זה שעל טעויות שהעירייה עושה התושבים משלמים. אותם תושבים שהיו זכאים לארנונה עשו זאת כדין. הם לא עשו את זה במצג שווא, הם לא עשו את זה תוך העמדת פנים. הם באו באופן גלוי לעירייה והציגו את הסטטוס החוקי שלהם. העירייה בגין הצגת הסטטוס הזה נתנה להם הנחה וההנחות האלה בוטלו.

יש לי בעיה נוספת עם נושא ביצועים חצי שנתיים. איפה בני שאמר שזה לא משקף יותר מדי? בהצעת התקציב המקורית שהוגשה לנו, היו הרבה מאוד ביצועים חצי שנתיים שהסעיף בהם היה אפס. גם בהצעה המתוקנת, מי שישוף את עיניו בספר התקציב יראה, שיש לא מעט סעיפים תקציביים שהביצוע החצי שנתי שלהם הוא אפס.

אני כופר בלגיטימציה ובאמינות של הסעיפים האלה, כסעיפי ביצוע כשם כן הם. הם מבטאים ביצוע דה פקטור של סעיף תקציבי. ואם סעיף תקציבי אחד או שניים היה בהם פעילות אפס, אז הייתי אומר שזה הגיוני. אבל אם אתם בסריקה די קלה ובמחשב הרבה יותר קל לעשות את זה מבספר התקציב. תבדקו כמה סעיפים תקציביים כאן. הביצוע החצי שנתי שלהם הוא אפס, תבינו שיש פה רף כמותי שהוא לא סביר, הוא לא הגיוני והוא מטיל ספק לדעתי באמינות של התקציב כולו.

נקודה נוספת. אחד הדברים שחורים לי בתקציב הזה זה שיש חוסר הבחנה בין מקורות מימון ממשלתיים וחיצוניים למקורות מימון עירוניים. אני כבר אומר לך אדוני המנכ"ל, בתור מי שעשה לא מעט בדיקות השוואתיות לעיריות אחרות במטרה ללמוד מהם איך עושים דברים טוב יותר ונכון יותר, יש הרבה עיריות שפועלות נכון וטוב יותר מאתנו, במובן הזה שספרי התקציב שלהם, ואני אומר לך את זה בודאות אחרי בדיקה, יש הבחנה מאוד ברורה

בספרי התקציב השנתיים שלהם בין מקורות מימון חיצוניים למקורות מימון עירוניים.

היכולת להבחין ביניהם בספר התקציב שלנו היא כמו היכולת להבחין בין בוקה למבולקה. אני לא מצליח להבין מאיפה סעיפים תקציביים מסוימים מגיעים ממקורות ממשלתיים ומאיפה העירייה. אני רוצה להדגיש שבשנת בחירות ההבחנה בין מקורות תקציביים למקורות עירוניים היא חשובה שבעתיים, כי היא מעידה על השוני בין סדרי עדיפויות ממשלתיים לסדרי עדיפויות עירוניים. וכשאין הבחנה ברורה ביניהם אז יש קושי להבין מה סדר העדיפויות העירוני לעומת סדר העדיפויות השלטוני.

אני מסב גם את תשומת לבכם להחלטה מספר 3 של הצעת התקציב שאומרת כך: הסמכת מנכ"ל העירייה וגזבר העירייה במשותף, לבצע תוספות לתקציב בהתאם להקצבות שהתקבלו ממשרדי הממשלה ואחרים. דגש על ואחרים. ההקצבות יובאו לאישור ועדת הכספים ומועצת העיר אחרי מעשה כנדרש. החלטה זו מהווה הסכמה לאישור רטרואקטיבי של המועצה, שתאפשר ניצול מקורות חיצוניים תוך עמידה בלוחות הזמנים הנקבעים על ידי הגורם המממן. לכאורה אין בהחלטה הזאת דבר פגום, מכיוון שכל מה שהיא עושה היא מסמיכה את המנכ"ל ואת גזבר העירייה, לעשות כמיטב יכולתם למקסם את מקורות הגבייה החיצוניים של העירייה.

אני בכל זאת רואה פגם קוסמטי ואפילו יותר מזה בהחלטה הזאת, מכיוון שהיא מהווה סוג של רדוקציה נוספת בסמכות שהמועצה הזאת מרצונה החופשי מעניקה למנכ"ל העירייה ולגזבר.

אני אומר שוב, שפר עלינו מזלו, אתה ישר מחפש את הסתירה לכאורה בדברים שלי, ואני מבהיר אותם.

דובר: לא לכאורה, היא קיימת, היא קיימת גיא. היא קיימת.

גיא בן גל: אני אבהיר אותם לאיש משכיל כמודך. שפר עלינו מזלנו שהיום יש לנו מנכ"ל ראוי ומוכשר, שאין לי ספק שלא ינצל לרעה את סמכויות היתר שהמועצה הזאת מעניקה לו. אבל מי ערב לנו שהאיש שיבוא במקומו של אייל יוניאן...

דובר : בשנה הקרובה?

גיא בן גל : מי ערב לנו...

דובר : בתקציב הקרוב?

גיא בן גל : שמי יבוא במקומו, יהיה היום אשר יהיה, במקומו של אייל יוניאן, לא ינצל

לרעה את הסמכויות האלה שהמועצה מרצונה החופשי מוותרת עליהם? אני חושב שאם המחוקק קבע שחשוב שישמר איזון מאוד ברור בין הסמכויות של הדרג המבצע הניהולי הבכיר של העירייה, במקרה שלנו המנכ"ל והגזבר לבין המועצה, אנחנו צריכים להישמר שבעתיים על כל החלטה שנותנת באופן רטרואקטיבי סמכות למנכ"ל העירייה ולגזבר, גם אם זה נראה במשהו לגיטימי כמו מה שמוצע כאן.

מתוך רצון לא להלאות יתר על המידה את עמיתי, אני אתן רק עוד שלוש דוגמאות ספציפיות אחרי ההשגות הכלליות שיש לי על התקציב. ואני שמח שראש העיר סגנו והמנכ"ל מקשיבים לי בקשב רב עדיין.

בנושא החינוך, אמר ידידי עמוס גבריאלי, ולמרות שאני ועמוס הרבה פעמים לא מסכימים אני מרשה לעצמי להגיד ידידי בכנות, שהשמירה על הקיים בנושא תקציב החינוך היא בפועל נסיגה. אני מאוד מסכים עם המשפט הזה. אני חושב שבניגוד להשקעות האסתטיות שנעשו בשנתיים האחרונות בצדק בנושא איכות הסביבה, התוצאות קצרות הטווח בהם היו נראות לעין מהר. כי כשמשפצים ארון סף וצובעים אותו יפה או כשממקמים את הפרחים בכמות היסטורית לעומת שנים קודמות וזוכים בעקבות זה לקרדיט הראוי ורואים שהוא ניתן, אלה השקעות לטווח קצר. השקעות בחינוך הם השקעות לטווח ארוך, שהם לחלוטין לא מובנות מאליהם. הקפאה של תקציב החינוך במונחים של קפיאה על השמרים, היא בפירוש נסיגה. והדברים והתוצאות לא יאחרו לבוא.

היתה לי את הזכות שנה לעבוד כעוזר פרלמנטרי של יו"ר ועדת החינוך והתרבות של הכנסת. ואני רואה את הנסיגה הכללית שיש בנושא חינוך בארץ, גם כתוצאה של משיכה של תקציבים ממשלתיים שאבינועם ציין, אבל

בפירוש גם כתוצאה מזה שרשויות חושבות שיש להם את הפריבילגיה להקפיא תקציב חינוך על מקומו מתוך איזושהי ראייה מוטעית שהדבר הזה לא יביא לנסיגה בתוצאות.

ואני מודיע חד וחלק, אם בשנת 2006 וב-2007 וב-2008 תקציב החינוך יעמוד על קנו, אז ב-2009 התוצאות לא יאחרו לבוא במונחים של אחוזי זכאות לבגרות יותר גבוהים, אחוזי נשירה יותר גבוהים, כישלונות במבחני המתאם, כישלונות במבחני הטימס ובכל בוחן בינלאומי ומקומי שיכול לבחון את הרמה הלימודית והאיכות של התלמידים בעיר.

אני נציג שינוי אז אני לא יכול להחסיר מילה על תרבות תורנית. דווקא אני בזה אולי אקנח בני, לפני הסיכום שלי. אני לא אדבר על זה שתקציב שמירה והביטחון בחינוך ירד אבל אגרת השמירה בהתאמה לא ירדה יחד אתו. אני לא ארחיב במובן הזה שהצפי מהכנסות קנסות חניה, הגם שהיה גבוה מאוד בשנת 2005, 4.1 מיליון שקל, הצפי שהוא יגדל ל-7.5 מיליון שקל, צריך אולי לשאול איך מצפים להגדיל אותו? כנראה בזה שיהיו יותר פקחים מתושבים בעירייה הזו.

אני כן רוצה לדבר על נושא שהוא אחד מנימי נפשי, במובן השלילי של המילה והוא תופעת יום שכולו תורה. אני הייתי חבר המועצה היחיד שהתנגד לתקצוב ולמימון יום שכולו תורה. גם הבקי שבבקיאים והבקיאה שבבקיאות לא תמצא את סעיף יום שכולו תורה בספר התקציב, והסיבה לכך זה כי אין שורה ואין סעיף שמזכיר אותו. למי שלא יודע אגב מה זה יום שכולו תורה...

דובר : אתה בטוח שהיית היחיד?

גיא בן גל : זו מסגרת ציון אלטרנטיבית של יום העצמאות על ידי חוגים דתיים בכפר סבא. עיריית כפר סבא נמצאת לטעמי במועדון המפוקפק של שלוש ערים בארץ, שמתקצבות את יום שכולו תורה. אנחנו במועדון המפוקפק הזה כאמור יחד עם ירושלים ובני ברק. יום שכולו תורה מתוקצב על ידי עיריית כפר סבא, אבל אנחנו לא רואים לזה עדות בתקציב, למרות שראש העיר התחייב בפניי ובפני חברי מועצת העיר, שמה שהיה הוא לא שיהיה, כלומר

יותר לא יהיו אישורים רטרואקטיביים של היום הזה. יותר הוא לא יתחבא בתוך ספר התקציב כמתנה שניתנת למישהו אבל לא מופנית בפרהסיה ולא בפומבי. ונאמר לי שהשנה בשונה משנים קודמות, יום שכולו תורה יתוקצב במסגרת אירועי יום העצמאות.

אז במונחים של שקיפות אדוני ראש העיר, שהוכחת שאתה יודע לקיים. אני מבקש שתואיל להגיד לנו, לא ביום העצמאות עצמו אלא הרבה קודם לכן, אני מפנה את השאלה אליך אדוני ראש העיר, כמה אדוני מתכוון להקציב לטובת יום שכולו תורה?

לסיכום חברים ותודה על ההקשבה, אני מקווה שלא הרדמתי אף אחד. אני רואה שהחברים פה ליד השולחן...

יהודה בן חמו: יש איזושהי תחושה שאתה מדבר ברצף, ואתה מצליח לשכנע את עצמך שכל מה שאתה אומר הוא כולו נכון. אתה רק שוכח דבר אחד, שאתה הצעת, רק בנושא של יום שכולו תורה. אתה הצעת להוציא את זה מסעיף נפרד ולהכניס את זה לסעיף האירועים אם בכלל. אז אני אענה לזה אבל אתה בתחושה עילאית כזאת שאף אחד לא מפריע לך, כי אני לא נוהג להפריע בישיבות תקציב, אבל אתה גם לא נותן לעובדות לפעמים לבלבל אותך. אתה שואל את אותן שאלות, גם בוועדת הכספים, אתה מקבל תשובות, ואתה חי באיזושהי הרגשה שאתה ממציא פה את התורה מחדש.

ואתה יודע מה? אני אגיד לך משהו שרציתי להגיד בסוף אני אקדים ואומר עכשיו. אני מקדם ומברך על הביקורת, ומעריך אותה שבעתיים יותר מאותם אנשים שלא נמצאים פה והשתפנו ומסתתרים אחרי שיח של תות שדה. אני מעריך את הביקורת שלך. יחד עם זאת אל תיתן לעובדות להטעות אותך, כי חלק מהאנשים פה, לפחות מהקהל, לא היו בוועדת הכספים. שאלת את השאלות האלה קיבלת תשובות. בשנה שעברה שביקשת ואני מצטרף לבקשה הזו, ואכן אמרתי בשנה קודמת שסעיף יום שכולו תורה לא ייוחד כסעיף כזה. דיברנו על אירועי יום העצמאות שקיימים אירועים גם בשכונות גם במרכז העיר. והיתה הסכמה סביב השולחן הזה, שגם אם מקיימים אירוע

לציבור כזה או אחר שהיה נהוג לתלות אותו בסעיף כזה או אחר, מביאים אותו לדיון בפני חברי המועצה. אתה רוצה שהיום אני אגיד לך איך יראה יום העצמאות בכפר סבא? אתה מצפה שאני אגיד לך היום איך יראה יום השואה או יום הזיכרון, את מי להזמין ובאיזה עלויות? אני יכול להגיד לך בהחלט שהדברים האלה יבואו לידוע חברי המועצה וכך התחייבתי וכך נעשה עד היום וימשיך להיעשות.

גיא בן גל: אני מודה לך על תשובת הביניים. אני מבקש ברשותך לסכם את הדברים שלי. אני חושב שהבעיה המרכזית ביותר שלפחות לי יש, לא במה שניתן למצוא בתקציב אלא במה שלא ניתן למצוא בו. לטעמי, למרות הגידול היחסי בתקציב אני לא רואה בו שינוי דרמטי במונחים של שינוי סדרי עדיפויות לעומת שנת 2005. אני לא רואה קביעה של סדרי עדיפויות באופן ברור. אני לא רואה הבחנה בין מקורות הכנסה חיצוניים למקורות הכנסה עירוניים. אני בפירוש לא רואה בו בשורה חדשה או חזון עירוני סדור. ואני מודע לזה שהמשמעות של הצבעתי נגד התקציב אומרת, שהחל ממחר בבוקר אני באופן רשמי הופך להיות חלק מהאופוזיציה העירונית. הגם שחתמתי על הסכם קואליציוני עם ראש העיר ועם סיעתו, שאני מוכרח להגיד שבהגינות בשנתיים שאני מכהן בקואליציה, גם אם נרשמו עליות ומורדות פה ושם הדברים תמיד נרשמו ברמה העניינית ביותר, גם על ידי ראש העיר, גם על ידי שולחיו וגם על ידי חברי סיעתו.

אני אגיד משפט אחרון ואני ארשה לעצמי עמוס שוב לצטט אותך. אתה אמרת בדבריך ביחס לחינוך שלחינוך חשוב שיהיה אבא. אז אני אומר לך שגם לביקורת חשוב שיהיה לה אבא ושיהיה לה אמא. ולמרות שזה שיושב לימיני הסכים אתי הרגע, אני חושב שהוא כשל בתפקידו. אני חושב שהוא כשל בתפקידו כאופוזיציה ראשית למועצה הזאת, במובן הזה שהוא לא הבין את משמעות התפקיד. הוא פרש את הסמכויות שניתנו לו על פי חוק במובן הפוליטי ביותר, מתוך מניעים שהם לא היו ענייניים, הם לא היו קוארנטיים, הם לא היו פרספקטיביים, ואני מייחל לזה שעם הצטרפותי לאופוזיציה

העירונית, האופוזיציה תהפוך לאופוזימיה קונסטרוקטיבית, בונה ומפרה.

יהודה בן חמו: תודה רבה גיא.

גיא בן גל: תודה על הסבלנות ותודה על ההקשבה.

יהודה בן חמו: בני בבקשה. תודה.

דובר: רק מילה, מה ישתנה שאתה תהיה ראש האופוזיציה ואתה תדבר נגד

הדתיים והוא עד עכשיו דיבר בעד הדתיים?

גיא בן גל: תשאל את מבקר הפנים באגד מה המשמעות של ביקורת ואולי הוא ידע לתת

לך תשובה יותר טובה ממני.

דובר: לא, אני יודע, אבל אתה דיברת על שמעון פרץ.

יהודה בן חמו: תודה רבה. בני כברה בבקשה. בני אחרון הדוברים, לאחר מכן עוברים

לסיכום ולהצבעות.

בנימין כברה: אחרי נאום של גיא קשה מאוד יהיה להתחרות אתך, אבל אני לא מתכוון

לנאום...

גיא בן גל: כל מי שאומר שהוא לא מתכוון לנאום החזיק אותנו חצי שעה, אז תתכוון

בני.

בנימין כברה: אז אני מודיע בראש ובראשונה, לא מתכוון להחזיק אותך חצי שעה. אני

אומר לך, תאמין לי, אני בניגוד לגיא ואני כתבתי לפני שגיא התחיל לדבר או

שמעתי אותו באמצע, כתבתי לגיא זה נאום אופוזיציה ולא קואליציה. זאת

אומרת כבר הבנתי מלכתחילה לאן פני הדברים. אתה שומע? ואכן באמת זה

היה נאום אופוזיציה מובהק.

גיא בן גל: וגר זאב עם כבש, חזון אחרית הימים.

בנימין כברה: נאום אופוזיציה מובהק, מלוטש, מדוקדק. ואני רוצה לומר לך אבל באופן

אישי כמי שעמד בצד השני של המתרס. יפה עשית. ביקורת על תקציב זה

הדבר הקל ביותר לעשות אותו. בשונה מביקורת על פעילות אחרת. ביקורת

תקציב אני אומר לך, מתוך ניסיון ולא של 20 ומשהו שנים אלא דווקא 5

שנים, אין דבר שאתה לא יכול לבקר אותו. כי בעצם תראה, אתה בעצם על

מה מדבר על סדרי עדיפויות לתקציב? תמצא לי כמה שיסכימו על סדרי

עדיפויות. ואם שמעת פה את הנואמים, כל אחד דיבר על סדרי עדיפויות שלו. לא שמעת סדרי עדיפויות ברמה הכללית, במקרו, או קיי. בוא נדבר על סדרי עדיפויות לאן, מבחינת החזון של העיר לאן פנינו הולכים? הוא דיבר על הנושא שלו, גרנות דיבר, אבינועם דיבר על הנושאים שלו... דיבר על הנושאים שלו. ואני רוצה לומר לך שמחלוקת תמצא בכל הנושאים האלה, כולל שאני אדבר גם במשהו על איכות הסביבה, וזו תהיה ביקורת. אבל עדיין היא תהיה ביקורת, ביקורת מאוד צמודה לתחומים שכל אחד ואחד בעצם עוסק בהם. כי לא מדובר פה במין אופוזיציה שקמה ואומרת אני הולכת לדבר באמת על נושא התקציב בכללותו מתוך ראייה שאני הולכת לבקר. הרי מה ההבדל בין ביקורת באופוזיציה לביקורת בקואליציה? כי הביקורת באופוזיציה רואה רק את החצי כוס הריקה, לעולם היא לא תראה את החצי כוס המלאה כי ברגע שתתחיל לראות את החצי כוס המלאה היא הפסיקה לבקר.

אבל אני חושב שאני חייב לברך, לומר דברים באמת במקומם. הנאום שלך היה נאום רציני מאוד, מלוטש מאוד, בנוי וערוך כמו שצריך. אינני מסכים לגבי חלק גדול מהדברים, לפחות לגבי הסיפא של הדברים שלך, ממש לא מסכים, אבל מה לעשות? זה כל אחד ותפיסת עולמו.

עכשיו לגבי ספר התקציב אני אומר לך משהו. אתה רואה? ספר התקציב הזה הוא חצי מספר התקציב שהיינו מורגלים אליו. למה אני אומר מורגלים אליו? משום שאם כאן אתה מדבר על חוסר שקיפות, שם בכלל לא מצאת ידיים ורגליים, משום שהיו מאות סעיפים בתקציב שכמעט לא היה להם משמעות. וכל זה באו במטרה קצת לבלבל את האויב, שלא תבין בין ימינך לשמאלך. אז מי שלא התעמק באמת בספר התקציב ולמד את המספרים אחד לאחד, לא היה מבין בספר תקציב. כאן השקיפות עדיין היא נראית, אם כי אני אומר עדיין אפשר לבקר גם כן.

תראו, אני לא מצאתי קובי ואני חייב לומר את זה בכל הביקורת שהיתה כאן, היתה ביקורת אפילו עניינית, אני לא מצאתי מישהו שבא לצבוע את

הדברים בשחור. באמת כל אחד אמר, לא פה? סליחה, אז אם הוא התכוון זה משהו אחר. בסדר תראה, אם במועצה אמרתי שתמיד ימצא מישהו שיאמר את הדברים גם ברמה הביקורתית, על אחת כמה וכמה שתמצא את זה בציבור, שתמיד יהיו כאלה שלא יהיו שבעי רצון, גם אתה תהיה בוא נאמר מושלם. אין מושלם מבחינה ציבורית אלא תמיד צריך לראות קדימה. נכון, לא קדימה שלך.

ואני רוצה לומר כמה משפטים ברשותכם כדי לא להלאות גם את החברים. תראו, אני אין לי ספק ואני אומר את זה באופן קטגורי, אין לי ספק שנעשו מהלכים מאוד מאוד משמעותיים בשנתיים האחרונות. ואני חושב שכולם באמת ציינו את זה לשבח. אם כי הייתי אומר, אפשר לומר שזה לא די. ולא מסתפקים בדברים האלה. אבל אני חושב שהסקירה של ראש העיר שהיא מקיפה בכל התחומים, היה בה כדי להצביע על נקודות מאוד מאוד חיוביות ומשמעותיות בשנתיים האלה, שזה לא היה דבר פשוט מאליו ולא היה מובן מאליו.

אני חושב שאחד הנושאים הראשונים שאני יכול להעיד עליהם, שנעשו בהם שינויים משמעותיים, זה היה בתחום איכות הסביבה. להזכיר לחברים ואני אומר את זה באופן גלוי, כשאני קיבלתי את התפקיד אני שאלתי את עצמי איך אפשר היה להביא את העיר למצב שפוי כשבעצם עיר קונה 85 קילומטר ניקיון בשעה שרחובות העיר הם באורך של 145 קילומטר. ממש לא הבנתי איך אפשר את הסדין הזה או את השמיכה הזאת למתוח עד כדי כך שאתה מגיע ל-145 קילומטר. ונכון הוא שבשנת 2004 כשעבדנו עם 84, עבדנו עם 85 קילומטר היה מאוד מאוד קשה והתוצאות אכן באו לידי ביטוי גם, כתבות בעיתונים, עם העיר מלוכלכת וכל הדברים האלה. וכולנו חשנו את זה שלא ניתן באמת לתת מענה אמיתי לעיר שרוצה ניקיון יום יום. אי אפשר לנקות יום יום רחובות, עיר שאורך הרחובות שלה 145 קילומטר.

אבל איפה השינוי? השינוי היה באמת כשעברנו כבר ל-115 קילומטר בשנת התקציב 2005. תראו, שינוי הזה לא היה קורה אם באמת ראש העיר לא היה

הנושא של איכות הסביבה קרוב ללבו. ואני חייב להודות ואני אומר את זה גם היום ואמרתי את זה גם אז, אני חושב שזה היה אולי יותר אפילו כבר ברמה החולנית, יותר הייתי אומר הקפיד על כל דבר ודבר, ורצה שהעיר תיראה בצורה אחרת לגמרי. למרות שאולי התנאים בזמנו לא היו מספיק הולמים.

אני נזקק למאמר חז"ל שאומר, שלושה דברים מניחים דעתו של אדם. בית נאה, אישה נאה וכלים נאים. מה נעשה? זה כלל חז"ל. בית נאה מבחינתי, זה העיר עצמה. זה חזות פני העיר. ולמה חזות פני העיר? משום שאת זה כל עובר אורח מיד רואה את הדברים האלה, את הפגמים האלה הוא רואה, לא כן בנושאים אחרים.

יהודה בן חמו: מה זה האישה נאה? תגיע.

בנימין כברה: אישה נאה, אני, אתה רוצה הסבר?

יהודה בן חמו: לא, בקונוטציה של העיר.

דובר: אישה נאה זה לתקצב את מועצת הנשים ב-60,000 שקל, יהודה לשאלתך, אישה נאה זה לתקצב מועצת נשים ב-60,000 שקל.

בנימין כברה: לגבי אישה נאה אני יכול לומר לך, תראה, משלוש מנהלות היום לתשע מנהלות בעיר, זאת אישה נאה. אתה רואה? גם כשאתה הכנסת אתה עניין, גם כשנבחרה היועצת המשפטית, אז אתה יכול, גם מוכשרת וגם נאה, ומה לא טוב להגיד נאה? גם זה. לא נכנס. או.קיי. הואיל ואני לא רציתי לתת פרשנות לאישה נאה אלא לבית נאה...

דובר: לנאה יש כמה משמעויות.

בנימין כברה: אז ברשותכם אני אדלג על פני העניין הזה כי אני מבין שזה נושא רגיש מאוד. ולכן אני אומר שגם היום, ה-115 קילומטר בשנת התקציב הבאה הוא יעלה כבר ל-120 קילומטר. נכון שבמספרים זה אולי לא בא לידי ביטוי אבל זאת בעיה של הגזבר, בעיה אחרת. אני יודע שמבחינת המדיניות, המדיניות וההחלטה שהתקבלה היא 120 קילומטר לשנת התקציב הקרובה וזה 2006. ישנה גם הבטחה לבחון את הנושא הזה לגבי תוספת של עוד 5 קילומטר, כי

אני לא רוצה באמת לחזור על כל הדברים שאמרתי בישיבות התקציב, כי באמת מקומם שם. אבל אני רוצה לומר דבר אחד, מה שכן אני חייב לומר. נכון שיהודה הצביע על כך, ראש העיר הצביע על כך שהעיר קיבלה את דגל היופי, ואני יודע כמה שהעניין הזה היה חשוב לעיר וכמה זה תרם לפחות לרגשות של האנשים, ויהודה הטיב לבטא את זה בדרכו הוא.

למרות זאת אני רוצה לומר שאסור לנו להישאר אדישים ושאננים. הנושא הזה בעיקר בתחום הניקיון, אם אנחנו לא ניתן לזה ביטוי יום יומי ושעה שעה, מהר מאוד אנחנו יכולים בעצם לסגת לאחור. וזה מסוג הדברים שחייבים לתת להם ביטוי והתייחסות כמעט יומיומי כולל בתקציב. אני רוצה לציין גם את הנושא של השדרוג בתחום הגינון והגנים הציבוריים, שגם כאן דומני שזה תרם באופן משמעותי.

בסופו של דבר אני רוצה לומר, שכל הנושא של קידום חזות פני העיר ואיכות הסביבה היא באמת הודות למדיניות שננקטה גם במועצה וגם מי שהוביל אותה באופן יותר יסודי זה היה ראש העיר והמנכ"ל. לא לא, אני, תאמין לי...

אני אומר דבר אחד, בסופו של דבר יש ראש עיר שהוא מתווה את המדיניות והוא באמת זה שדוחף בכיוון הזה. הנה למשל השנה אני ביקשתי להגיע ל-125 קילומטר זה לא כל כך צלח בידי. זאת אומרת ברגע שראש העיר...

יהודה בן חמו: גם פה אל תמעיט בערכך.

בנימין כברה: לא נותן יד לעניין, אז אתה רואה הדברים לא זזים, אז אני חייב לציין באמת חשוב שגם ראש העיר יראה את הדברים עין בעין ואני מאוד מקווה שנמשיך לראות את זה עין בעין. רק אני רוצה באמת להודות למאיר אלקיים, למנהלי המחלקות שלא נמצאים כאן.

יהודה בן חמו: נמצאת, רעיה סבירסקי פה.

בנימין כברה: רעיה סבירסקי, למנהלי המחלקות בכללותם, לעובדי העירייה. שיתוף הפעולה הוא, את מאיר ראיתי ואת רעיה גם ראיתי, שיתוף הפעולה הוא יוצא מן הכלל ואני רוצה לברך אותם ואת כולנו בבחינת, בברכה שאנחנו בעצם

אומרים בחנוכה. אתם יודעים שבחנוכה יש מחלוקת בין בית שמאי ובית הלל ובוזה אני אסיים לגבי הנרות, כמה נרות מדליקים בכל יום. בית הלל אומרים ביום הראשון מדליק נר אחד ואחר כך מוסיף והולך, ביום השני ידליק שניים שלושה וכן הלאה. ואילו בית שמאי בא ואומר, הוא הולך על כל הקופה. ביום הראשון אנחנו מדליקים שמונה ומכאן ואילך פוחת והולך, שימו לב. הוא רואה את הדברים, בית שמאי רואה את הדברים פוחת והולך, הוא רוצה את המסה הגדולה ביום הראשון, לאחר מכן לא אכפת לו להעמיט בעניין. בית הלל ראו קדימה, לא קדימה של שרון, ראו קדימה קצת בעיני רוחם ראו את היום הבא ולכן אמרו מוסיף והולך. כי מה שמחזיק אותנו באמת זה היום הבא, זה לא יום למחרת, העבר הוא טוב אבל מחזיק אותנו היום הבא. אגב, עוד דבר אחד אני אומר לכם לטובת העניין...

גיא בן גל: לא טעיתי דרך אגב.

בנימין כברה: לא טעית.

גיא בן גל: בעניין שאין לך הרבה מה להגיד.

בנימין כברה: ואני אומר רק דבר אחד, הנימוק של בית הלל לגבי מדליק נר אחד הוא כנגד הימים הנכנסים. היום הראשון זה יום א', אחר כך יום ב', שניים שלושה וכן הלאה כנגד הימים הנכנסים. ואילו בית שמאי, כנגד פרעי החג, בפרעי החג שהקריבו את הקורבנות במקדש בחנוכה, היו מדליקים בהתחלה, היו מקריבים 13 לאחר מכן 12 ו-11 וכן הלאה וזה פוחת והולך. תודה רבה לכולם. ואני מקווה...

יהודה בן חמו: זה על דבריו יאמר יישר כוח.

בנימין כברה: זה קונטרה לגיא.

יהודה בן חמו: תודה רבה. אברהם מולה בבקשה. סליחה, אברהם מולה בזכות דיבור. אברהם מולה: ערב טוב, אני קצת צרוד, אני גם לא מגזים. אני קודם כל מברך את ראש העיר ואת אייל המנכ"ל וגם הגזבר. וגם בכלל את ועדת הכספים שהביאו את התקציב בזמן.

ואני יש לי שני דברים להגיד. ראש העיר סיפר על עיר יפה וגם מבני שמעתי

עכשיו דיבר על עיר יפה שהצטיינה... ואני רוצה להגיד, גם השכונות המזרחיות אני היחידי נמצא שם. אני רוצה שיכלל גם כעיר יפה, יש מה לנקות ויש מה לעשות שם, כמו גנים ומתקנים. יש הרבה דברים, אני שומע מהתושבים, יש דברים גם להזיז שם, לשנות ולנקות. ואני מציע לבני תעשה סיור שם ותטפל בעניין.

ודבר שני אני רוצה להגיד, יכול להיות אני קצת אכנס לעומק, אני אבדוק ספציפי למי לפנות. יש גנים, גני ילדים, יש גנים ראיתי לאוכלוסייה מסוימת שלא יכולה לעמוד בכלל בתקציב, שלא יכולים לעמוד בכלל לעשות... יש גנים מסוימים אמרו לי שאין להם יכולת לגייס כסף בשכונות, אולי לבדוק שאנחנו מעבירים את התקציב, אולי לכלול את התקציב גם לתמוך בהם.

ואני קודם כל אני אצביע בעד, אין לי שום בעיות. ואם אתם שואלים אותי על התפקוד שלי ועל התפקוד שאני עושה יום יומי, יש לי שביעות רצון מראש העיר ואני מקבל טיפול בקהילה. ואני אומר, אני מזמין את כולם שבוע הבא, אולי היה צריך להגיד יהודה ואני מזמין את כולם בשבוע הבא יש לנו חנוכת בית כנסת, ב-3.1 בשעה שש.

עמוס גבריאללי: דקה גיא, בשבילך אני חייב אולי... אחד, חבל, צריך לדעת גם מתי לצאת ואיך. שתים, עוד לא שמעתי נאום עם כל כך הרבה ברכות ושבחים שסופו קללה. במונים של תרבות תורנית זה מזכיר קצת את הסיפור של... ובלעם, ואני לא מתכוון לחמור בעניין הזה.

הדבר השלישי, נתת היום לטעמי משמעות חדשה למונח מהומה רבה על לא מאומה.

יהודה בן חמו: תודה רבה. ברשותכם חברים מספר דברים לסיכום בטרם נעבור להצבעה. אני קודם כל רואה בחומרה רבה את התופעה שחברי מועצה שנוהגים לא להופיע לישיבות המועצה ולומר את דעותיהם בראש ובראשונה לתקשורת, אם בכלל לאחר מכן לחברי המועצה. זו תופעה לא בריאה, זו תופעה שלא משקפת נאמנה את רצון הבוחרים אשר הביע את אמונו באותו חבר מועצה. ואנשים בוחרים להתנהג, לא רוצה להקצין בביטויים אבל לא בצורה

מכובדת, לא רק כלפי חברי המועצה, לא רק כלפי העירייה, עובדי העירייה, אלא כלפי תושבי העיר כפר סבא.

לכל אלה שחרדים לגורל מערכת החינוך בכפר סבא. אני רוצה אולי קצת להרגיע. אני בהחלט הייתי שמח יותר אילו הייתי יכול להקצות יותר משאבים, גם כספיים, גם ארגוניים. נאמר פה קודם על ידי ידידי אבינועם, שמערכת אגף החינוך בכפר סבא היא מהצנועות ביותר, אם זה בכוח אדם, אם זה במבנה הפיזי. אני רוצה לומר לכם שזהו אחד מהאגפים הצנועים ביותר. אבל בואו נשים את הדגשים על ההצלחות. בואו נראה את ההצלחות גם ברמה הארצית. לא רק של אגף החינוך אלא בכלל. אבל קודם דובר על ידי חלק מהחברים שהם חרדים לגורל החינוך. עם כל הביקורת, אני לא דוחה ביקורות. אני חושב, כאדם שבא מתחום העבודה הקהילתית, אני רוצה לומר לכולם בלי יוצא מהכלל, אני נהנה מביקורת. אני מסוג האנשים שחושב שמבקר העירייה צריך לייצר כסף לעירייה. מהביקורת של אדם שמבקר אני צריך ללמוד.

לא במקרה פתחתי את לשכתי בימי שישי לקבלת קהל טלפוני מהציבור, לא במקרה כל יום שלישי אחר הצהריים אני מקבל פיזית את תושבי העיר. אני שומע המון רעיונות מתושבים. אני שומע תוך כדי הביקורת המון דברים שניתן ליישם אותם, ואנחנו מיישמים אותם. כי אי אפשר לנהל עיר עם 87,000 תושבים על ידי אדם אחד או צוות מסוים. אלא על ידי פתיחות, על ידי כך שההנהגה תדע להבין במה היא יכולה לשנות, ועל ידי התבונה שיהיה אפשר לשנות.

ואני מהביקורת שאני שומע פה על נושא החינוך, אני רוצה להרגיע את כל החברים, ואין פה אחד, לא רק אנשים שנגישים בצורה כזו או אחרת לחינוך, אין פה אחד מחברי המועצה שרוצה לדעת יותר על כל נושא ונושא ובמיוחד בתחום החינוך, שהוא לא יכול לשמוע את זה או ישירות ממני או באמצעותי מאגף החינוך או מאדם מקצועי זה או אחר באגף. וזו ההזדמנות באמת לשים את הדגש, מכיוון ששמעתי פה דברים וחלילה יכולים להתפרש לא

נכונה. לשים את הדגש על העבודה הסזיפית הקשה, היום יומית, שברוך השם ברוח הדברים שנאמרו פה ישנם גם תוצאות טובות. ישנם תוצאות שאנחנו מתברכים בהם, יום יום אני שומע על התוצאות האלה, יום יום אני שומע על העבודה הברוכה.

ואני מבקש להודות באופן אישי, אמרתי את זה קודם ואני מבקש לשים את המרקר עכשיו יותר מאשר בפתח דבריי, על דב רקוביץ, על סגניתו אביטל, על עטרה בריל מהחינוך הדתי, על העבודה המצוינת שנעשתה בתחום ההפליה המתקנת בין הציבור הדתי ללא דתי, על היוזמות החדשות.

אני לא יכול להרשות לעצמי להתקשר לכל חבר מועצה או לכל תושב עיר על כל רעיון שעוד לא רקם עור וגידים. הרעיון של הוצאת תוכנית אב לחינוך רקמה עור וגידים בשבועיים האחרונים. התקדמנו מאוד משמעותית. אני חושב שבהחלט יכולנו לייצר איזושהי תוכנית אב לחינוך פה על ידי הכוח המקומי. אבל בפירוש חיפשתי ולשמחתי מצאתי יחד עם אנשי אגף החינוך, את אחד האנשים המובילים בתחום החינוך בארץ, על מנת שהחותמת שלו והחתימה שלו תהווה איזושהו מודל לחיקוי ואיזושהו רצון לפחות מבחינתנו שזה יהווה את המצפן לשנים הבאות כפי שאמרתי קודם למערכת החינוך העירוני.

אני אומר את זה בהרבה מאוד צניעות, בלי חלילה להיתפס לחטא היוהרה. מה שאנחנו עושים בתחום החינוך אני חושב שאין לו אח ורע לא רק בעיר כפר סבא בשנים הקודמות אלא גם בערים אחרות. נכון, פחות ביחסי ציבור, נכון, פחות בפרסום, אבל עושים עבודה ואני מזמין כל אחד מחברי המועצה להתלוות אלי לכל מוסדות החינוך בעיר. החל מגני הילדים ועד התיכונים, ואני מקווה מאוד שאתם תראו את הדברים במהרה, גם בפעילויות של ועדת החינוך. בועדת החינוך נכון אבינועם, החוק השתנה, וראש העיר נדרש להיות יו"ר ועדת החינוך על פי המחוקק ולכן אני לוקח את זה בהרבה חום ואהבה. לא שיש לי זמן פנוי. לא שאתה לא עשית את זה טוב ולא יכולת לעשות את זה טוב, אלא פשוט המחוקק קבע ואנחנו נפעל יחד במשותף עם כל חברי

המועצה, עם כל חברי ועדת החינוך, על מנת לנסות ולשדרג את מערכת החינוך בכפר סבא.

אני בפירוש לא איש של מספרים, אני לא איש של חשבונאות כזו או אחרת, אבל תסתכלו מה קרה בשנתיים האחרונות במערכת החינוך. ואני לא מסתכל כרגע רק על הצדדים הפיזיים שעדיין לא הגענו לפרומיל האחוז ממה שאנחנו צריכים לעשות.

במשך שנים מבני החינוך היו מוזנחים, במשך שנים באנו בטענות כלפי עצמנו גם כתושבים וגם כחברי מועצה. והשנה נתנו לזה ביטוי מאוד מאוד משמעותי, בשנה הבאה ניתן ביטוי עוד יותר משמעותי. אבל אי אפשר לבוא ולהעלות כל מיני רעיונות, וזה קל מאוד להעלות רעיונות. קל מאוד כמו שאמר ידידי בני כברה להעביר ביקורת על תקציב. להעביר ביקורת על תקציב זה הדבר הכי קל בעבודה הציבורית, כי כל אחד יכול לבכות מאיפה שכואב לו, וכל אחד יכול לראות בדיוק את החצי כוס הריקה או את הצד השני שאנחנו עושים.

ועל כן אני חושב, במסגרת של שנתיים שהתקדמנו בשנתיים האחרונות, אני חושב ואני אומר את זה, ולא כדברי חנופה חלילה. אני אומר לכם חברי המועצה, תהיו גאים, תהיו גאים על מה שעשיתם, כי עובדי העירייה לא היו מסוגלים לעשות כהוא זה, אלמלא הגיבוי והרוח הגבית שניתנת פה במועצת העירייה למנכ"ל, למנהלי האגפים, לסמנכ"ל התפעול שנמצא פה ועושה את העבודה הקשה ביותר, הקשה במיוחד. למנהלי האגפים, למנהלי המחלקות, לעובדי הקצה, לעובדי יחידות הקצה אשר עושים עבודה מדהימה.

אבל העבודה הזו מתבצעת בסופו של יום בזכות הרוח הגבית שאנחנו נותנים פה. אתם כל אחד מחברי המועצה, גם חברי האופוזיציה, גם אלה שמבקרים ולכן אני בא ואומר, גם את הביקורת, אם הביקורת נאמרת רק בשביל העיתונות או רק בשביל הקהל, צר לי. כי חלק מהדברים שנשמעו פה הם נשמעו בוועדת הכספים, ניתנו תשובות בוועדת הכספים, אני לא אחזור על התשובות. אני לא אהיה פופולרי ולא אביך פה אנשים. אבל התשובות בחלקן

ניתנו בוועדת הכספים על ידי גורמי המקצוע, על ידי המנכ"ל, על ידי ממלא מקום הגזבר.

לאיציק אני רק הערה קטנה, אני הבנתי מעמוס שהוא לא מדבר, הוא מדבר יותר על חלום על חזון, ולא מתכוון חלילה להתפרעות. לא התפרעות תקציבית. אני שמעתי באינטונציה שלו את החלום ואת החזון, ואני יכול להתחבר לדברים האלה. גם לי יש חלומות שאני לא מגשים אותם בתקציב הזה. להגיד לכם שהיו לי חלומות שלא הצלחתי לממש אותם עד היום? זה גם כן נכון. אבל אני בהחלט חושב שתפקידנו גם לא רק להעלות הצעות אלא גם להביא את מקורות התקציב. לבוא ולהציע הצעה כזו או אחרת זה דבר מאוד מאוד פעוט, מאוד מאוד קל. אבל בואו נמצא את מקורות התקציב לכל הצעה והצעה. לבוא ולזרוק פה בשולי הדברים ש-60,000 שקל תקציב למועצת הנשים? זה נאמר בשולי הדברים ורצוי שישארו בשולי הדברים.

אני רוצה לגעת בעוד נקודה בנושא החינוך. לכל מי שדואג שאין לחינוך אבא, אני רוצה להרגיע אתכם. יש לחינוך אבא ולא בדמות יהודה בן חמו. אני די רגוע מאנשי הביצוע של אגף החינוך. לא שאין לי מחלוקות אתם, לא שאין לי חילופי דברים אתם, לא שאין לנו רעיונות נוספים להגשים, אבל אני די רגוע. ככל שאני מעמיק ומכיר את העובדים, אני יותר ויותר רגוע. עדיין כמו שאמרתי בדברים בתחילת הערב, עדיין לא הגענו בשום תחום למנוחה ולנחלה. ברגע שאני ארגיש שהגעתי למנוחה ולנחלה אני לא אמצא את עצמי פה, אני אעבור לנושאים אחרים, לתחומי עיסוק אחרים.

אני רוצה במיוחד לכל אלה שיצאו לתקשורת. מספר התקציב אפשר להשתמע כביכול שאנחנו מנסים להסתיר דברים. מנסים לשלוח אותו בתחבולות כאלה ואחרות, לא במועד, לא בתוכנו המלא. לא היה ולא נברא. ספר התקציב נשלח מבעוד מועד עוד הרבה הרבה לפני שחלמנו לקיים את הדיון הזה. ספר התקציב נשלח לכל חברי המועצה, לא רק לחברי הקואליציה, לכל חברי המועצה. כל חברי המועצה הוזמנו לוועדות הכספים, לא רק חברי הקואליציה. למרות שאינני חייב. למרות שעל פי דיני העיריות

אני צריך להזמין רק את חברי ועדת הכספים. הזמנו את כל חברי מועצת העירייה. כל חברי מועצת העירייה קיבלו את ספר התקציב. קיבלו בהפרש של יותר מ-10 ימים את הצעת ועדת הכספים המתוקנת. וכי מישהו חשב שאני הולך להדפיס עוד פעם 20 ספרים רק בגלל התיקון הנוסף ואני לא אדפיס רק את התיקון, לעוד דברי ביקורת של כמה חברי מועצה?

אני מצטרף לדברים של קובי אוחיון. אני חושב שבכפר סבא ישנה תופעה שולית, שולית מאוד, דקה יותר מקו השוליים, שכל התומכים שלהם מגיעים על וספה. חבר'ה שנכנסים לפורום, משכנעים את עצמם שהם צודקים, אחד מזדהה בשם ג'יני ואחד בשם ג'אני ואחד בשם לא יודע מה וכל אחד כותב לעצמו. והוא משכנע את עצמו ובסוף הוא קם ואומר יא אללה כמה השפעתני. וראיתי חלק מהאנשים האלה, בלי כרגע חלילה שוב להיתפס לחטא היוהרה. חלק מהאנשים האלה העמידו את עצמם לא מזמן למבחן הציבור. הציבור אמר את דעתו. ואנשים מתכנסים לי בפורום כזה או בפורום אחר, וכל פעם באותו פורום של 3-4 אנשים, וחברי מועצה מושפעים מכך. מנהיגים. אנשים שקיבלו את דעת הציבור מושפעים מ-2.5 אנשים ברחוב. ואני מכבד כל אדם באשר הוא אדם. אבל מפה לצאת מגדרינו? כל שתי דקות חבר מועצה מודיע לי מה כתוב בפורום.

לכן, אני אומר לכולנו, בואו נתעשת, בואו לא נהיה מושפעים מאנשים שיכולת ההשפעה שלהם היא קלושה ותלושה מהמציאות. ואני מציע לחברים לעסוק בעשייה היום יומית הציבורית שהיא מאתגרת ומעניינת, ותאמינו לי שמאז שנבחרתי, אני עובד מאוד מאוד קשה. אני לא אומר את זה בכדי שיטפחו לי על הכתף, אני עובד עם צוות של אנשים שפשוט תענוג לעבוד אתם. והעשייה והעיסוק בעשייה הציבורית הוא הרבה יותר מעניין מאשר לעסוק ברכילות של אדם זה או אחר.

אחד הדברים הנפלאים, לא נגעת בהם ואני מצטער על כך. אחד הדברים הנפלאים שעשינו בשנתיים האחרונות זה העלינו את כפר סבא על מפה בהרבה מאוד נושאים, אבל אחד הדברים שמאוד מאוד קרובים ללבי, לא רק

ללבי, ללבם של כל חברי המועצה ולא רק מי שעוסק בזה. זה הטיפול באוכלוסייה בעלת הצרכים המיוחדים.

אנחנו, אני חושב שאחת הערים אם לא היחידות אבל אחת הערים הבולטות. ואני גאה על כך שצוות השיפוט של ארץ ישראל יפה, שזה לא צוות פוליטי, זה לא צוות שמיניתי אותו, זה לא צוות שקניתי אותו, זה צוות של אנשים 'אאוט-סיידרים' לחלוטין, שכל מה שמעניין אותם זה אכן איכות הסביבה. ואני שמח שכפר סבא, לא רק שזכתה בדגל היופי, אלא היא זכתה בזכות אותם הסתכלויות על הפרטים הקטנים, שמבחינתי הם פרטים ענקיים.

כשאני בא ומקבל הערה מצוות השיפוט של דגל היופי, כל הכבוד על הנגישות לאוכלוסייה בעלת הצרכים המיוחדים (הנכים) אני גאה על כך. כשבאים ומסתכלים על כל הצמתים בכפר סבא שמונגשים ליושבי כיסא הגלגלים, אני גאה על כך. כשמסתכלים ובאים תושבים מבחוץ ואומרים לי, מה אתם שמים אריחים במעברי החצייה ליד אבני השפה למניעת החלקה? לא, אני מסביר להם שזה על מנת שעוורים יוכלו לחוש את הירידה לכביש, להתקרבות לאבן השפה. ושבשבוע האחרון אנחנו מתקינים בשני צמתים כפיילוט זמזמים לעוורים, זה דבר פעוט, נכון? מבחינה תקציבית זה לא פרומיל האחוז מספר התקציב, אני גאה על כך. אני גאה על כך שחברי מועצת העיר כפר סבא, מאשרים את אותם תקציבים לאוכלוסיות שלא באו לידי ביטוי בספרים הקודמים. ושלא תחשבו לרגע שהנושאים האלה לא עלו בקדנציות הקודמות. עם כל הכבוד אני לא אומר את זה בכדי להעביר דברי ביקורת על הקדנציות הקודמות, אני אומר את זה כעובדה כי אני בכל במה שאני עולה אני מפרגן, כי לפרגן לא עולה לי כסף.

אבל לבוא לנסות לומר שבגלל שחברי מועצה בקדנציות הקודמות הרגישו את הקשיים, לבוא ולצבוע את זה בצבעים שהיום חלק מחברי המועצה לא שומרים על כללי המינהל התקין או שיש מישהו ששומר יותר, מכאן הדרך רחוקה.

גם בנושא של ביטול ההנחות. חברים, אני מאוד אוהב את העבודה

הציבורית, אני מאוד מאוד אוהב את מה שאני עושה ביום יום. אני לא אעבור בשביל אף אחד, וגם אני לא אאפשר לא לגזבר ולא למנכ"ל לעבור על החוק. וגם לא לאף אחד מעובדי העירייה. אני אהיה הראשון שיגן עליהם, ואני אהיה הראשון שיעמוד ויכפה עליהם בכל דרך שהיא, בתנאי שהם יעבדו בהתאם לכללים. אז ניתנה הנחה, ולצד ההנחה ניתנה בטעות. אני לא חושב שלבו של גיא בן גל רך יותר מאשר חברי המועצה האחרים. על אדם, על אישה חד הורית או על איזה גמלאי או עולה חדש. אני קצת עסקתי בתחומים האלה בשנים האחרונות ביתר רגישות אפילו הייתי אומר, ואני אומר את זה עוד פעם שוב עם השפלת מבט.

אבל להורות לגזבר ולמנכ"ל לפעול בניגוד לחוק? לוותר על ההנחה שמשרד הפנים בא ובודק אותי בציציות? אני פועל בדבר אחד, ציבורי כמחאה נגד מדיניות הממשלה בנושא האנטנות. אני לא חותם על היתרים, מתוך ידיעה ברורה שאני פועל בניגוד לתקנות ובניגוד לנהלים אולי גם בניגוד לחוק יגידו המשפטנים. אבל אני בפירוש חושב שבנושא הזה ממשלת ישראל טועה ומטעה, שוגה בצורה מוחלטת שהיא נותנת את הסמכויות לועדה מחוזית כזו או אחרת ולנו נותנת את האחריות. אני חושב שזאת טעות. ואני פועל, לא שאני שלם עם הפעולה שלי, לא שאני שלם עם הדרך שלי, אבל אני מקווה שמהצדקה הזו אולי יתעשתו למעלה. ואני לא נאיבי מדי, אבל יכול להיות שמהדברים שאני מבטא גם פה בתוך העיר וגם כלפי חוץ, כלפי הגורמים הממשלתיים בנושא האנטנות, יכול להיות שזה במשהו ישפיע לא רק אני אלא ראשי רשויות אחרות.

ולכן בנושא של ביטול ההנחות, עם הרבה מאוד כאב, אבל עשינו את זה כן. עשינו את זה מכיוון שזה החוק.

אני מוכן גיא בן גל שתיקח לחמש דקות את האחריות וגם את הסמכות ותעבור על החוק. תגיד לי אחר כך בארבע עיניים לא עכשיו אם אתה תחתום על זה.

הנושא של יום שכולו תורה, אמרתי קודם. אני בפירוש דעתי לא נחה מכך

שהסעיף הזה היה מוגדר כפי שהוגדר. יש בישיבות ועדת הכספים ומועצת העירייה בשנה הקודמת, קיימו דיונים, נלקחה החלטה. עכשיו, אם אתה מיישם את ההחלטה את מקבל ביקורת, אם לא תיישם את ההחלטה גם תקבל ביקורת. אני מחפש את השביל שבאמצע ולא מוצא בין שניהם. אז לקחנו החלטה ואנחנו מיישמים אותה היום.

אז אמרתי, כמו שמקיימים מסיבות יום העצמאות בשכונות, כמו שכולם, ואנחנו עשינו הרבה מאוד שינויים מתחילת הקדנציה. לשנות את כל סדרי בראשית בארגון כזה גדול, אני לא קיבלתי את דעתם של כל אותם יועצים שבאו אלי בהתחלה ואמרו לי, תנהג בכאסח מההתחלה. באו אלי חברים שרצו בטובתי, רצו בטובת העיר, אבל לדעתי שגו בתפיסה. באו ואמרו, בוא נפטר את כל שדרת הניהול, בוא נכניס את כל מי שאנחנו רוצים בואו נעשה, בכזו התלהבות. ואני לשמחתי שמעתי לאינטואיציה שלי וגם לחברים טובים אחרים, שחלקם יושבים גם פה. ועשינו את השינויים בצורה מושכלת. באנו ולמדנו את הארגון, באנו וראינו מי מהנהלים הטובים, ועובדה שיש מנהלים שנשארו, עובדה שיש סגנים שקודמו.

וגם כשהתנהלנו מול מנהלים והבכירים ביותר, התנהלנו בצורה הכי אנושית כמו שהבטחנו. כמו שהבטחתי. כתוב במצע, אמרתי את זה בישיבות המועצה, בכל רעיון, בכל הזדמנות, אמרנו. ולשמחתי אנחנו נמצאים שנתיים אחרי תחילת הקדנציה, והצלחנו להשיג הישגים מרשימים ונכונים לנו עוד הישגים.

ואני מקווה מאוד שבשנה הקרובה נוכל להגשים אותם. אני בהחלט חושב שספר התקציב הזה הוא מהווה בשורה לעיר. תשאלו אותי אם זה כל מה שהייתי רוצה, כמו שאמרתי קודם, הייתי רוצה עוד דברים. אבל כמובן שאנחנו מגדילים את התקציב. כמו שנאמר פה קודם על ידי ידידי איציק יואל, בדרכו המקצועית הישרה ההגונה, בניהול התקין, בניהול המתקדם וגם בחסכנות הראויה, מוביל את זה המנכ"ל בצורה מקצועית, וגם בתכונה הפרסית שיש לו כמו שאמרתי באחד הראיונות. אני מותר לי.

ולכן אני חושב, אני בפירוש חושב שבנושא של תקציב אני לא רואה פה אופוזיציה וקואליציה, אני רואה פה את האינטרס הלאומי, אני רואה פה את המטרה שניצבת לנגד עינינו להמשיך ולהציג את העיר כפר סבא למחוזות שגבוהים יותר, למקומות שטרם היינו בהם. ואני מאמין בחברי המועצה, אני מאמין בעובדים, אני מאמין בהנהלה הבכירה שאנחנו עוד נגיע ונצליח יחד כולנו ליישם את המטרות.

אני מודה לכם על ההקשבה, אני מודה לכל מי שהיה שותף בהכנת התקציב, החל מהפקידות הפחות בכירה, עבור בהנהלה הבכירה. חברי המועצה, לכל מי שהגיע לשיבות ועדת הכספים. אני חושב שמי שנכח בישיבות ועדת הכספים יכול להעיד על תרומתם של חברי המועצה, אם זה ברעיונות, אם זה ביעול התקציב. חלק מההערות שנאמרו תוקנו כבר, חלק יתוקנו, ואני סמוך ובטוח שעבודת הצוות שנעשתה פה היא בסופו של יום תרמה באופן משמעותי להבאת אישור התקציב.

אני גאה, גאה באופן מיוחד, שאנחנו הרשות הראשונה, זו פעם שלישית ברציפות שמגישים תקציב מאוזן. ראשונה שמגישים אותו לשנת 2006. זה לא דבר מובן מאליו אבל אני חושב שעובדי העירייה מתחילים להבין שזה נהפך לעובדה מוגמרת, שאנחנו בכל רבעון שלישי עוסקים בהכנת תקציב בצורה מקצועית ומקיימים את הדיונים עם גורמי המקצוע ועם הגורמים הרלוונטיים הנוספים. ואני חושב שבשנים הבאות כך צריכה להתנהל העירייה, ככה אנחנו מתכוונים להמשיך להתנהל.

אני מודה על ההקשבה ואני מבקש לעבור להצבעה בנושא התקציב על פי מה שנאמר לי, על פי הנוהל, אנחנו נעשה מספר הצבעות כי אנחנו צריכים להביא את ההצבעות לפי הסעיפים הבאים.

1: אישור תקציב העירייה לשנת 2006 על סך 373,129,000 ₪

בעד: יואל ברוך, איציק יואל, עמוס גבריאל, יהודה בן חמו, בני כברה, קובי אוחיון, בוקי צי"ש, אברהם מולה, אריה אברהם, משה אבן חן, טל קוגמן ואבינועם גרנות.

נגד : גיא בן גל ושמעון פרץ.

נמנעים : יפתח אלגוב.

החלטה מס' 258: מחליטים לאשר את תקציב העירייה לשנת 2006 על סך 373,129,000 ₪.

2: אישור משיכות יתר בבנקים בהיקף של 5% מהתקציב ובסך של

18,650,000 ש"ח.

בעד : יואל ברוך, איציק יואל, עמוס גבריאלי, יפתח אלגוב, יהודה בן חמו, בני

כברה, קובי אוחיון, בוקי ציי"ש, אברהם מולה, אריה אברהם, משה אבן חן,

טל קוגמן ואבינועם גרנות.

נגד : גיא בן גל ושמעון פרץ.

נמנעים : אין.

החלטה מס' 259: מחליטים לאשר משיכות יתר בבנקים בהיקף של 5% מהתקציב ובסך

של 18,650,000 ₪.

3: הסמכת מנכ"ל העירייה וגזבר העירייה במשותף, לבצע תוספות לתקציב

בהתאם להקצבות שיתקבלו ממשרדי הממשלה ואחרים.

יהודה בן חמו: ההקצבות יובאו לאישור ועדת הכספים, אם זו לא שקיפות אז אני לא יודע

מה שקיפות. עוד יבוא לוועדת הכספים ולמועצת העיר אחרי מעשה כנדרש.

החלטה זו מהווה החלטה לאישור רטרואקטיבי של המועצה שתאשר ניצול

מקורות חיצוניים תוך עמידה בלוחות זמנים הנקבעים על ידי הגורם המממן.

בעד : יואל ברוך, איציק יואל, עמוס גבריאלי, יפתח אלגוב, יהודה בן חמו, בני

כברה, קובי אוחיון, בוקי ציי"ש, אברהם מולה, אריה אברהם, משה אבן חן,

טל קוגמן ואבינועם גרנות.

נגד : גיא בן גל ושמעון פרץ.

נמנעים : אין.

החלטה מס' 260: מחליטים להסמיך את מנכ"ל העירייה וגזבר העירייה במשותף, לבצע תוספות לתקציב בהתאם להקצבות שיתקבלו ממשרדי הממשלה ואחרים.

4: אישור תקן כוח אדם על סך 1506.45 עובדים (המשרות לפי ביצוע ממוצע עד נובמבר 2005, לשנת 2004 היו לפי חישוב תואם 1555.68 משרות).
בעד: יואל ברוך, איציק יואל, עמוס גבריאלי, יפתח אלגוב, יהודה בן חמו, בני כברה, קובי אוחיון, בוקי ציי"ש, אברהם מולה, אריה אברהם, משה אבן חן, טל קוגמן ואבינועם גרנות
נגד: גיא בן גל ושמעון פרץ.
נמנעים: אין.

החלטה מס' 261: מחליטים לאשר תקן כוח אדם על סך 1,506.45 עובדים.

אני באמת מודה לכולם, מאחל לכולנו שנה טובה, שנה מוצלחת וחג חנוכה שמח.
הישיבה נעולה.

אייל יוניאן
מנכ"ל העירייה

יהודה בן חמו
ראש העיר